

บทที่ ๕
งานสืบสวนปราบปราม

การปฏิบัติงานป้องกันปราบปราม สำหรับเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดภูเก็ต

กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๖

การวางแผนและเข้าปฏิบัติหรือเข้าทำการตรวจค้น

เมื่อวิเคราะห์สถานที่เกิดเหตุและข้อกฎหมายที่จะใช้ในการตรวจสอบ ตรวจค้น ก่อนดำเนินการ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะต้องคำนึงถึงข้อมูลต่างๆ ดังนี้

๑.๑ ก่อนเข้าปฏิบัติ หัวหน้าชุดควบคุมการปฏิบัติ ควรประชุมชี้แจงการปฏิบัติและตรวจสอบความพร้อมเพื่อให้เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติ

๑.๒ การจัดเตรียม กล้องวิดีโอ และกล้องถ่ายภาพ บันทึกภาพสถานที่เกิดเหตุ

๑.๓ การแต่งกายของชุดปฏิบัติ สัญลักษณ์การบอกฝ่ายและป้องกันความลับสน

๑.๔ การควบคุมสถานที่เกิดเหตุในทันทีที่ทำได้

๑.๕ การทราบตำแหน่งของผู้ต้องสงสัย และกักตัวไว้ในทันทีที่ทำได้ เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ต้องสงสัยทำลายทิ้ง หรือใช้สิ่งใดที่ครอบครองอยู่ เพื่อป้องกันความเสี่ยงต่ออันตรายของบุคคลและตัดการสื่อสารระหว่างผู้ต้องสงสัยกับบุคคลอื่น รวมทั้งผู้ต้องสงสัยด้วยตนเอง หากจำเป็นให้ใช้เครื่องพันธนาการ

๑.๖ หากมีผู้หนึ่งผู้ใดได้รับบาดเจ็บจากการปฏิบัติหรือเจ็บป่วยอย่างกะทันหัน จำเป็นต้องได้รับการรักษาทางการแพทย์ ให้จัดให้มีการการรักษพยาบาลทันที

๑.๗ หากสถานที่ที่ปลอดภัย เพื่อแยกผู้เสียหายไว้ มอบผู้รับผิดชอบดูแลผู้เสียหายเพราะผู้เสียหายอาจตระหนก ตกใจ หรืออาจมีปฏิกิริยาต่อต้าน ให้พยายามทำความเข้าใจและกันผู้เสียหายออกจากผู้ต้องสงสัยเพื่อที่จะได้ไม่ถูกข่มขู่ ทั้งสายตา วาจา

๑.๘ การจัดเตรียมล่าม หรือเจ้าหน้าที่หรือบุคคลเกี่ยวข้อง เช่น นักสังคมสงเคราะห์, มูลนิธิ, ผู้นำท้องถิ่น, ผู้นำชุมชน

๑.๙ มอบหน้าที่ให้ผู้รับผิดชอบ เก็บรายละเอียด นำผู้เสียหายชี้แจงเหตุการณ์ สถานการณ์ สถานที่เกิดเหตุ บุคคลที่เกี่ยวข้อง ในกรณีผู้เสียหายสามารถทำได้ ทำแผนที่พอส่งเขป เก็บภาพถ่ายวิดีโอ เพื่อเป็นหลักฐาน

๑.๑๐ เมื่อควบคุมผู้ต้องสงสัย, ผู้เสียหายไว้ในที่ปลอดภัยแล้ว ให้ตรวจค้นสถานที่เกิดเหตุโดยละเอียด รวมทั้งยานพาหนะที่เกี่ยวข้อง เอกสาร หลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเก็บเป็นพยานหลักฐานอย่างซ้ำๆ ไม่ต้องเร่งรีบ เพื่อการตรวจค้นจะสมบูรณ์ โดยมีชุดหนึ่งบันทึกข้อมูล ชุดหนึ่งเก็บหลักฐาน

เครื่องมือและอุปกรณ์ ในการเข้าปฏิบัติหรือเข้าทำการตรวจค้น

๒.๑ การจัดเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือ เพื่อความปลอดภัย เช่น อาวุธปืน เสื้อเกราะ กุญแจมือ

๒.๒ การจัดเตรียมพาหนะ กำลังเจ้าหน้าที่ที่จะเดินทางไปสถานที่นั้น การเคลื่อนย้าย

ผู้ต้องหาและผู้เสียหายออกจากสถานที่ที่เข้าตรวจค้นจับกุม ตลอดจน เอกสาร ของกลาง พยานหลักฐาน

๒.๓ อุปกรณ์ถ่ายภาพ วิดีโอ กล้องถ่ายภาพ

๒.๔ การติดต่อสื่อสาร รหัส สัญลักษณ์ วิทยุหรือโทรศัพท์

๒.๕ การแต่งกาย ควรมีสัญลักษณ์เพื่อบอกฝ่าย

อำนาจการตรวจค้น จับกุม

๓.๑ คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง การอำนวยความสะดวกยุติธรรมในคดีอาญา การทำสำนวนการสอบสวน และมาตรการควบคุม ตรวจสอบ เฝ้าระวังการสอบสวนคดีอาญา

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ที่ ๔๑๙/๒๕๕๖

เรื่อง การอำนวยความสะดวกยุติธรรมในคดีอาญา การทำสำนวนการสอบสวน
และมาตรการควบคุม ตรวจสอบ เฝ้าระวังการสอบสวนคดีอาญา

เนื่องจากปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีบทบัญญัติเกี่ยวกับเรื่องสิทธิและเสรีภาพส่วนบุคคลและสิทธิในกระบวนการยุติธรรมไว้ ประกอบกับมีการแก้ไขปรับปรุงประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ทำให้คำสั่ง หรือหนังสือสั่งการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติในบางเรื่องมีสอดคล้องกับหลักกฎหมายที่มีการเปลี่ยนแปลงไป จึงมีความจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขเรื่องการอำนวยความสะดวกยุติธรรมในการสอบสวนคดีอาญา การทำสำนวนการสอบสวน และมาตรการควบคุม ตรวจสอบ เฝ้าระวังการสอบสวนคดีอาญาเสียใหม่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓๕(๔) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๗ ที่ให้อำนาจในการออกคำสั่งนี้ โดยมีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ที่มาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๒๖ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๕๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย จึงออกคำสั่งโดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องการอำนวยความสะดวกยุติธรรมในคดีอาญา การทำสำนวนการสอบสวน และมาตรการควบคุม ตรวจสอบ เฝ้าระวังการสอบสวนคดีอาญา ให้เป็นคำสั่งนี้

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖

พันตำรวจเอก (ยศยศ) (นามธรรม)
รองผู้บัญชาการกองบัญชาการ ปฏิบัติราชการแทน
ผู้บังคับการกองบัญชาการ
๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖

พลตำรวจเอก (ยศยศ) (นามธรรม)
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ

๓.๑.๑ คำสั่ง

๓.๑.๑.๑ การค้น

(๑) การค้นตัวบุคคลหรือสถานที่ ล้วนแล้วแต่เป็นการกระทำที่กระทบกระเทือนต่อสิทธิเสรีภาพที่กฎหมายคุ้มครอง เจ้าพนักงานตำรวจพึงกระทำด้วยความระมัดระวังและยึดถือหลักกฎหมายที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัด

(๒) เจ้าพนักงานตำรวจจะค้นในที่รโหฐาน โดยไม่มีหมายหรือคำสั่งของศาลไม่ได้ เว้นแต่

(๓) เมื่อมีเสียงร้องให้ช่วยมาจากข้างในที่รโหฐานหรือมีเสียง หรือพฤติกรรมอื่นใดอันแสดงได้ว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นในที่รโหฐานนั้น

(๔) เมื่อปรากฏความผิดซึ่งหน้ากำลังกระทำลงในที่รโหฐาน

(๕) เมื่อบุคคลที่ได้กระทำความผิดซึ่งหน้า ถูกไล่จับและหนีเข้าไปหรือมีเหตุอันแน่ชัดอันควรสงสัยว่าได้เข้าไปซุกซ่อนตัวอยู่ในที่รโหฐานนั้น

(๖) เมื่อมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าสิ่งของที่มิใช่เป็นความผิดหรือได้มาโดยการกระทำความผิดหรือได้ใช้หรือมิใช่เพื่อใช้ในการกระทำความผิด หรืออาจเป็นพยานหลักฐานพิสูจน์การกระทำความผิดได้ซ่อนหรืออยู่ในนั้น ประกอบทั้งต้องมีเหตุอันควรเชื่อว่าหากรอหมายค้น สิ่งของนั้นจะถูกโยกย้ายหรือทำลายเสียก่อน

การใช้อำนาจตรวจค้นกรณีนี้ ให้ผู้ตรวจค้นจัดทำ บันทึกการตรวจค้นโดยไม่มีหมายค้น (แบบ ส ๕๖ - ๓๑) โดยแสดงเหตุผลที่ทำให้สามารถเข้าค้นได้ แล้วมอบบันทึกการตรวจค้น และ บัญชีทรัพย์สินประกอบบันทึกการตรวจค้นโดยไม่มีหมายค้น (แบบ ส ๕๖ - ๓๒) ให้ไว้แก่ผู้ครอบครองสถานที่ที่ถูกตรวจค้นแต่ถ้าไม่มีผู้ครอบครองอยู่ ณ ที่นั้นให้ส่งมอบบันทึกดังกล่าวแก่บุคคลเช่นว่านั้นในทันทีที่กระทำได้ แล้วให้รับรายงานผลการตรวจค้นพร้อมทั้งเหตุผลเป็นหนังสือต่อผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปหนึ่งชั้น

(๗) เมื่อที่รโหฐานนั้น ผู้ที่จะต้องถูกจับเป็นเจ้าบ้านและการจับนั้นมีหมายจับหรือเป็นการจับตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๗๘

๓.๑.๑.๒ การค้นในที่รโหฐานต้องกระทำระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและตก มีข้อยกเว้นดังนี้

(๑) เมื่อลงมือค้นแต่ในเวลากลางวัน ถ้ายังไม่เสร็จจะค้นต่อไปในเวลากลางคืนก็ได้

(๒) ในกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่งหรือซึ่งกฎหมายอื่นบัญญัติให้ค้นได้เป็นพิเศษ จะทำการค้นในเวลากลางคืนก็ได้

กรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง หมายถึง กรณีที่จะต้องเข้าจัดการในทันทีทันใด ถ้ารอช้าจะไม่เป็นการเหมาะสมแก่พฤติการณ์ ทั้งนี้ ให้พิจารณาจากความร้ายแรงของความผิด พฤติการณ์ในการกระทำความผิดและการได้มาซึ่งพยานหลักฐานในคดี เช่น เจ้าพนักงานตำรวจเห็นเจ้าของบ้านกับพวกกำลังต้มกลั่นสุราอยู่ในบ้านเวลากลางคืน ถ้าไม่จับขณะกำลังกระทำผิดก็จะเป็นการประจักษ์แจ้งว่าผู้นั้นกระทำความผิดและจะไม่ได้พยานหลักฐานของกลางหรือได้ไม่ครบถ้วนบริบูรณ์ดังในเวลากระทำผิด ถ้าปล่อยให้เนิ่นช้าไปโดยไม่จับทันที ก็อาจจับกุมผู้กระทำความผิดไม่ได้เลยทั้งพยานหลักฐานต่างๆ ก็อาจสูญหายหรือถูกทำลายไปหมด จึงเป็นกรณีฉุกเฉิน เจ้าพนักงานมีอำนาจจับ แต่ถ้าเป็นการกระทำความผิดลหุโทษแม้กระทำความผิดซึ่งหน้า หากเจ้าพนักงานรู้จักแหล่งของผู้กระทำความผิดก็ไม่เป็นกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง

(๓) การค้นเพื่อจับผู้ร้ายหรือผู้ร้ายสำคัญจะทำในเวลากลางคืนก็ได้ แต่ต้องได้รับอนุญาตพิเศษจากศาลตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของประธานศาลฎีกา

ผู้ร้าย หมายถึง ผู้ที่กระทำอย่างโหดเหี้ยมและหมายความรวมถึงบุคคลที่ยังไม่ใช่ผู้กระทำความผิด เช่น คนที่มีจิตไม่ปกติเคยทำร้ายผู้อื่นมาก่อน คนบ้าหรือคนเป็นโรคจิตควบคุมอารมณ์หรือพฤติกรรมตนเองไม่ได้อาจเกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินของตนเองหรือผู้อื่น เป็นต้น

ผู้ร้ายสำคัญ หมายถึง ผู้กระทำความผิดในคดีที่มีลักษณะร้ายแรง เช่น คดีฆ่าคนตายโดยเจตนาหรือปล้นทรัพย์ หรือเป็นผู้กระทำความผิดติดนิสัยจนมีชื่อเสียงเป็นที่หวาดกลัวแก่ประชาชนทั่วไป หรือเป็นที่ต้องการตัวของทางราชการหรือมีหมายจับหลายคน เป็นต้น

๓.๑.๑.๓ การตรวจค้น กรณีมีหมายค้น หรือคำสั่งของศาลนั้น หัวหน้าในการจัดการให้เป็นไปตามหมายนั้น คือ เจ้าพนักงานผู้มีชื่อในหมายค้นหรือผู้รักษาราชการแทนซึ่งจะต้องเป็นเจ้าพนักงานตำรวจที่มียศตั้งแต่ชั้นร้อยตำรวจตรีขึ้นไปเท่านั้น และเมื่อทำการตรวจค้นเสร็จสิ้นแล้ว ให้ดำเนินการตามที่ศาลสั่งไว้ด้วย

๓.๑.๑.๔ การตรวจค้นในที่รโหฐานให้เจ้าพนักงานตำรวจปฏิบัติดังนี้

(๑) เจ้าพนักงานตำรวจที่จะทำการตรวจค้นต้องแต่งเครื่องแบบ เว้นแต่มีเหตุจำเป็นหรือกรณีเร่งด่วนหรือเป็นเจ้าพนักงานตำรวจที่มีตำแหน่งตั้งแต่ผู้กำกับการขึ้นไปจะไม่แต่งเครื่องแบบก็ได้ แต่ต้องแจ้งยศ ชื่อ ตำแหน่งพร้อมทั้งแสดงบัตรประจำตัวให้เจ้าบ้านหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นทราบ

(๒) ก่อนลงมือตรวจค้นให้เจ้าพนักงานตำรวจที่จะทำหน้าที่ในการตรวจค้น แสดงความบริสุทธิ์ใจเป็นที่พอใจกับเจ้าบ้านหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นแล้วจึงลงมือตรวจค้นต่อหน้าเจ้าบ้านหรือผู้ครอบครองสถานที่นั้นหรือถ้าหากบุคคลเช่นว่านั้นไม่ได้หรือสถานที่นั้นไม่มีผู้ใดอยู่ก็ให้ตรวจค้นต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคน ที่เจ้าพนักงานตำรวจได้ขอร้องมาเป็นพยาน

(๓) หากเป็นกรณีตรวจค้นที่อยู่หรือสำนักงานของผู้ต้องหาหรือจำเลยซึ่งถูกควบคุมหรือขังอยู่ให้ทำต่อหน้าบุคคลนั้น ถ้าบุคคลนั้นไม่ติดใจหรือไม่สามารถมากำกับ จะตั้งผู้แทนหรือพยานมากำกับก็ได้ ถ้าผู้แทนหรือพยานไม่มีให้ตรวจค้นต่อหน้าบุคคลในครอบครัวหรือต่อหน้าบุคคลอื่นอย่างน้อยสองคนที่เจ้าพนักงานตำรวจได้ขอร้องมาเป็นพยาน

(๔) ในการตรวจค้นที่รโหฐานให้เจ้าพนักงานตำรวจสั่งเจ้าของหรือคนที่อยู่ในนั้นหรือผู้รักษาสถานที่ซึ่งจะตรวจค้นยอมให้เข้าไปโดยมิหวงห้าม อีกทั้งให้ความสะดวกตามสมควรทุกประการในอันที่จะจัดการตรวจค้นนั้น ถ้าบุคคลดังกล่าวไม่ยอมให้เข้าไปให้เจ้าพนักงานตำรวจชี้แจงเหตุความจำเป็นก่อน ถ้ายังไม่ยินยอมอีกเจ้าพนักงานตำรวจมีอำนาจใช้กำลังเข้าไป ในกรณีจำเป็นจะต้องเปิดหรือทำลายประตูบ้าน ประตูเรือน หน้าต่าง รั้วหรือสิ่งกีดขวางอย่างอื่น ๆ ให้ทำได้แต่จะทำให้เสียหายเกินกว่าความจำเป็นไม่ได้

(๕) ในการตรวจค้นต้องกระทำด้วยความระมัดระวังและพยายามหลีกเลี่ยงมิให้เกิดความเสียหาย เว้นแต่ มีเหตุจำเป็นที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้

(๖) สิ่งของใดที่ยึดได้ ต้องให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลในครอบครัว ผู้ต้องหา จำเลย ผู้แทนหรือพยานแล้วแต่กรณี เพื่อให้รับรองว่าถูกต้อง ถ้าบุคคลเช่นนั้นรับรองหรือไม่ยินยอมรับรองแต่อย่างใด ให้มีรายละเอียดปรากฏไว้ในบันทึกการตรวจค้น

(๗) เมื่อเจ้าพนักงานตำรวจตรวจค้นเสร็จสิ้นแล้ว ต้องจัดทำบันทึกการตรวจค้น โดยให้ปรากฏรายละเอียดแห่งการตรวจค้นและสิ่งของที่ตรวจค้น โดยสิ่งของที่ตรวจค้นให้ห่อหรือบรรจุหีบห่อ ตีตราไว้ หรือให้ทำเครื่องหมายไว้เป็นสำคัญ

(๘) บันทึกการตรวจค้นนั้นให้อ่านให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ บุคคลในครอบครัว ผู้ต้องหา จำเลย ผู้แทนหรือพยานแล้วแต่กรณี ฟังแล้วให้บุคคลเช่นว่านั้นลงลายมือชื่อรับรองไว้หากไม่ยินยอมให้บันทึกเหตุผลไว้

๓.๑.๒ การจับ

การจับ เป็นการกระทำให้ผู้ถูกจับเสียความเป็นอิสระภาพ เจ้าพนักงานตำรวจจึงควรระมัดระวังการใช้อำนาจในการจับและกระทำเมื่อมีความจำเป็น โดยให้ถูกต้องตามที่รัฐธรรมนูญและกฎหมายให้อำนาจไว้ พึงเข้าใจว่าวัตถุประสงค์ส่วนใหญ่ของการจับเพื่อประโยชน์ในการระงับปราบปรามเหตุอันบังเกิดขึ้นเฉพาะหน้า หรืออาจจะเกิดขึ้นหรือเพื่อป้องกันมิให้ผู้กระทำผิดมีโอกาสหลบหนีได้สะดวกเท่านั้น และให้ปฏิบัติดังนี้

๓.๑.๒.๑ เจ้าพนักงานตำรวจจะจับผู้ใดโดยไม่มีหมายจับหรือคำสั่งของศาลไม่ได้ เว้นแต่

(๑) เมื่อบุคคลนั้นได้กระทำความผิดซึ่งหน้าตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘๐ ความผิดซึ่งหน้านั้น ได้แก่ ความผิดซึ่งเห็นกำลังกระทำหรือพบในอาการซึ่งแทบจะไม่มีเวลาสงสัยเลยว่าเขาได้กระทำความผิดมาแล้วสุดๆ แต่ยังมีกรณีที่กฎหมายให้ถือว่าเป็นความผิดซึ่งหน้าได้เช่นกัน หากเป็นความผิดอาญาที่ระบุไว้ท้ายประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา กล่าวคือ

(๑.๑) เมื่อพบบุคคลหนึ่งถูกไล่จับตั้งผู้กระทำโดยมีเสียงร้องเอะอะ

(๑.๒) เมื่อพบบุคคลหนึ่งแทบจะทันทีทันใดหลังจากกระทำความผิด ในถิ่นแฉกใกล้กับที่เกิดเหตุและมีส่วนที่ได้มาจากการกระทำความผิดหรือมีเครื่องมือ อาวุธหรือวัตถุอย่างอื่นอันสันนิษฐานได้ว่าได้ใช้ในการกระทำความผิดหรือมีร่องรอยพิรุณเห็นประจักษ์ที่เสื้อผ้าหรือเนื้อตัวของผู้นั้น

(๒) เมื่อพบบุคคลโดยมีพฤติการณ์อันควรสงสัยว่าน่าจะก่อเหตุร้ายให้เกิดภัยอันตรายแก่บุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นโดยมีเครื่องมือ อาวุธหรือวัตถุอย่างอื่นอันสามารถอาจใช้ในการกระทำความผิด

(๓) เมื่อมีเหตุที่จะออกหมายจับบุคคลนั้นตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๖๖(๒) แต่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลนั้นได้ การจับกรณีนี้เจ้าพนักงานตำรวจผู้จับจะต้องมีพยานหลักฐานตามสมควรว่าผู้นั้นน่าจะได้กระทำความผิดอาญาและมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหลบหนี หรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายอย่างอื่นและมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับบุคคลนั้นได้ทันที เช่น กรณีที่มีผู้เสียหายชี้ให้จับ หากได้มีการสืบสวนสอบสวนจนปรากฏหลักฐานตามสมควรว่าผู้ที่จะถูกจับน่าจะได้กระทำความผิดอาญาและมีเหตุอันควรเชื่อว่าจะหลบหนีหรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายประการอื่น ทั้งเป็นกรณีจำเป็นเร่งด่วนที่ไม่อาจขอให้ศาลออกหมายจับได้ทันที เจ้าพนักงานตำรวจก็มีอำนาจจับกุมได้ทันทีโดยไม่ต้องมีหมายจับหรือคำสั่งของศาล แต่ถ้ายังไม่ได้เริ่มทำการสอบสวนเจ้าพนักงานตำรวจจะต้องตรวจสอบข้อมูลหรือหลักฐานจากผู้เสียหายเสียก่อน ถ้าปรากฏว่ามีหลักฐานที่เชื่อถือได้ตามสมควรว่าผู้ที่จะถูกจับนั้นน่าจะได้กระทำความผิดอาญาและกำลังจะหลบหนีหรือจะไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายประการอื่น และไม่มีโอกาสที่จะไปขอให้ศาลออกหมายจับได้ทันที เจ้าพนักงานตำรวจก็มีอำนาจจับกุมบุคคลนั้นได้โดยไม่ต้องมีหมายจับเช่นเดียวกัน

(๔) การจับผู้ต้องหาหรือจำเลยที่หนีหรือจะหลบหนีไประหว่างถูกปล่อยชั่วคราวตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๑๗ เป็นกรณีเมื่อผู้ต้องหาหรือจำเลยหนีหรือจะหลบหนี กฎหมายให้อำนาจเจ้าพนักงานตำรวจที่พบการกระทำดังกล่าว มีอำนาจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยนั้นได้ แต่ในกรณีที่บุคคลซึ่งทำสัญญาประกันหรือเป็นหลักประกัน เป็นผู้พบเห็นการกระทำความผิดดังกล่าว อาจขอให้เจ้าพนักงานตำรวจที่ใกล้ที่สุดจับผู้ต้องหาหรือจำเลยได้ ถ้าไม่สามารถขอความ

ช่วยเหลือจากเจ้าพนักงานได้ทันเวลาที่ ก็ให้มีอำนาจจับผู้ต้องหาหรือจำเลยได้เองแล้วส่งไปยังพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ใกล้ที่สุด และให้เจ้าพนักงานนั้นรีบจัดส่งผู้ต้องหาหรือจำเลยไปยังเจ้าพนักงานหรือศาล โดยคิดค่าพาหนะจากบุคคลซึ่งทำสัญญาประกันหรือหลักประกันนั้น

๓.๑.๒.๒ การจับนั้น เจ้าพนักงานตำรวจต้องแจ้งแก่ผู้ที่จะถูกจับนั้นว่าเขาต้องถูกจับ แล้วสั่งให้ผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับ พร้อมด้วยผู้จับทันที เว้นแต่ สามารถนำไปที่ทำการพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ในขณะนั้น ให้นำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบนั้น แต่ถ้าจำเป็นก็ให้จับตัวไป

๓.๑.๒.๓ ต้องแจ้งข้อหาให้ผู้ถูกจับทราบ หากมีหมายจับให้แสดงต่อผู้ถูกจับและแจ้งด้วยว่าผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ หากให้การถ้อยคำนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้และผู้ถูกจับมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความ หรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความได้ โดยให้เจ้าพนักงานตำรวจพูดข้อความลักษณะต่อไปนี้

(๑) กรณีเป็นการจับโดยไม่มีหมายจับ

(๒) กรณีเป็นการจับโดยมีหมายจับหรือคำสั่งของศาล “คุณ(ท่าน)ถูกจับตาม

หมายจับของศาล.....ที่...../๒๕.....ลงวันที่.....ในข้อหา.....คุณ(ท่าน)มีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ ถ้าคุณ(ท่าน)ให้การถ้อยคำนั้น อาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้และคุณ(ท่าน)มีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายหรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความได้” นอกจากนี้ ให้เจ้าพนักงานผู้จับบันทึกเกี่ยวกับการแจ้งสิทธิดังกล่าวข้างต้นไว้ในบันทึกการจับกุมด้วย โดยให้ปรากฏข้อความว่า “ผู้จับได้แจ้งให้ผู้ถูกจับทราบแล้วว่า ท่านต้องถูกจับในข้อหาดังกล่าวและมีสิทธิที่จะให้การหรือไม่ให้การก็ได้ ถ้าให้การถ้อยคำนั้นอาจใช้เป็นพยานหลักฐานในการพิจารณาคดีได้และมีสิทธิที่จะพบและปรึกษาทนายความหรือผู้ซึ่งจะเป็นทนายความได้” จากนั้น จึงบันทึกคำให้การของผู้ถูกจับลงในบันทึกการจับ

๓.๑.๒.๔ ถ้าผู้ถูกจับประสงค์จะแจ้งให้ญาติหรือผู้ซึ่งตนไว้วางใจทราบถึงการจับ หากเป็นการสะดวกและไม่เป็นการขัดขวางการจับหรือการควบคุมผู้ถูกจับหรือทำให้เกิดความไม่ปลอดภัยแก่บุคคลใด ให้เจ้าพนักงานอนุญาตให้ผู้ถูกจับดำเนินการได้ตามสมควรแก่กรณี

๓.๑.๒.๕ หากบุคคลซึ่งจะถูกจับขัดขวางหรือจะขัดขวางการจับหรือหลบหนีหรือพยายามจะหลบหนี ผู้ทำการจับมีอำนาจใช้วิธีหรือการป้องกันที่เหมาะสมแก่พฤติการณ์แห่งเรื่องในการจับนั้น

๓.๑.๒.๖ เจ้าพนักงานตำรวจหรือราษฎรผู้ทำการจับ ต้องเอาตัวผู้ถูกจับไปยังที่ทำการของพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับ พร้อมด้วยผู้จับ เว้นแต่ สามารถนำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบได้ในขณะนั้น ให้นำไปที่ทำการของพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบดังกล่าว

กรณีพนักงานสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับเป็นคนละท้องที่กับพนักงานสอบสวนผู้รับผิดชอบ ให้หัวหน้าหน่วยงานที่มีอำนาจสอบสวนแห่งท้องที่ที่ถูกจับ รีบส่งตัวผู้ถูกจับไปยังพนักงานสอบสวนท้องที่ที่รับผิดชอบโดยทันที และให้ค้ำประกันระยะเวลาในการควบคุมผู้ถูกจับหรือผู้ต้องหาด้วย

๓.๑.๒.๗ กรณีเจ้าพนักงานตำรวจเป็นผู้จับให้แจ้งข้อหาและรายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์จับให้ผู้ถูกจับทราบ ถ้ามหมายจับให้แจ้งให้ผู้ถูกจับทราบและอ่านให้ฟัง โดยบันทึกไว้ในรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี ขอรับตัวผู้ถูกจับไว้ควบคุมโดยให้ผู้ถูกจับลงลายมือชื่อรับทราบไว้และมอบสำเนาบันทึกการจับกุมแก่ผู้ถูกจับนั้น โดยให้ผู้ถูกจับลงลายมือชื่อรับสำเนาไว้ในบันทึกการจับกุม

(คำร้อง)

ขอออกหมายค้น

ที่ _____ /๒๕๕๖

รับคำร้อง

ศาล

เรียกสอบ

วันที่

เดือน

พ.ศ.

๒๕๕๖

ผู้พิพากษา

ความอาญา

ผู้ร้อง

ข้าพเจ้า

ตำแหน่ง

อายุ

ปี อาชีพรับราชการ สถานที่ทำงาน

แขวง / ตำบล

เขต / อำเภอ

จังหวัด

โทรศัพท์

ขอยื่นคำร้องขอออกหมายค้นต่อศาล ดังมีข้อความที่จะกล่าวดังนี้

ข้อ ๑. ด้วยปรากฏจากการสืบสวน / สอบสวนของ

ทราบว่า

ที่บ้านเลขที่

หมู่ที่

ชอย

ถนน

แขวง / ตำบล

เขต / อำเภอ

จังหวัด

มี นาย / นาง / นางสาว

อายุ

ปี

อาชีพ

ตำแหน่ง

เป็นเจ้าของบ้านหรือผู้ครอบครอง

มีพฤติการณ์ที่เป็นเหตุแห่งการออกหมายค้น คือ

รายละเอียดข้อมูลและพยานหลักฐานพร้อมแผนที่สังเขป ปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

ข้อ ๒. ผู้ร้องประสงค์จะทำการตรวจค้นบ้านหรือสถานที่ดังกล่าวเพื่อ

- พบและยึดสิ่งของซึ่งจะเป็นพยานหลักฐานประ เว้นการสอบสวน ได้ส่วนมูลฟ้องหรือพิจารณา
- พบและยึดสิ่งของซึ่งมิได้เป็นความผิดหรือได้มาโดยผิดกฎหมาย หรือได้ใช้หรือตั้งใจจะใช้ในการกระทำความผิด
- พบและยึดสิ่งของตามคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลคนส่วนหน้าพิพากษาหรือคำสั่งที่แนบมาพร้อมนี้
- พบบุคคลที่ถูกหน่วยงานของรัฐเรียกจับโดยมีหมายค้นตามกฎหมาย
- พบบุคคลที่ถูกออกหมายจับตามส่วน ทนายจับที่แนบมาพร้อมนี้

จึงขอให้ศาลออกหมายค้นให้แก่

ซึ่งเป็นบ้านหรือสถานที่ในการตรวจค้นเพื่อจับกุมตัวในวันที่

ตั้งแต่เวลา

นาฬิกา ถึง

เวลา

นาฬิกา

ติดต่อกันไปจนกว่าจะเสร็จสิ้นการตรวจค้น

ในการยื่นคำร้องนี้ ผู้ร้องได้มอบหมายให้

ตำแหน่ง

ซึ่งเป็นผู้ได้รับมอบหมาย

เป็นผู้นำคำร้องนี้มายื่นต่อศาล และหากศาลเรียกสอบถามเมื่อใด ผู้ร้องพร้อมจะมาให้ศาลสอบในทันที

ผู้ร้อง

เขต

/

ไม่เคย

ร้องขอให้ศาล

ออกหมายค้นบ้านหรือสถานที่ข้างต้น โดยอาศัยเหตุแห่งการร้องขอเดชะวันนี้ หรือเหตุอื่น (ระบุ)

และศาลมีคำสั่ง

ความนี้ควรแลด้วยต่อ ประค

(ลงชื่อ)

ผู้ร้อง

หมายเหตุ

ที่ _____ /๒๕๖๖

ใบพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาส

วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. ๒๕๖๖

ความอาญา

ผู้ร้อง

หมายถึง _____

ด้วยศาลเห็นมีเหตุสมควรไว้สันนิษฐานที่ / บ้านเลขที่ _____

หมู่ที่ _____ ตำบล / ซอย _____ ถนน _____

ตำบล / แขวง _____ อำเภอ / เขต _____ จังหวัด _____

ตามเกณฑ์ตั้งขบเนนาโทษ

เพื่อพบและยึดตั้งของ _____

ซึ่งเป็นพยานหลักฐานประจำกองการสอบสวน ได้สวมชุดที่องหรือพิจารณา

ซึ่งมีไว้เป็นความผิดหรือได้มาโดยผิดกฎหมาย หรือได้ใช้ หรือตั้งใจจะใช้ในการกระทำความผิด

ตามคำพิพากษา หรือคำสั่งของศาล

เพื่อพบ _____

บุคคลที่ถูกหน่วยงานหรือเว็ทกึ่งโดยมีขอบหัวกฎหมาย

บุคคลที่ออกหมายจับ ตามหมายจับที่ _____ /๒๕๖๖ ลงวันที่ _____

ซึ่งออกให้โดย _____

จึงออกหมายค้นให้ _____

ค้นที่ _____ มีอำนาจค้น

สถานที่ / บ้านข้างค้นได้ในวันที่ _____ เดือน _____ พุทธศักราช ๒๕๖๖

เวลา _____ นาฬิกา ถึง _____ เวลา _____ นาฬิกา คิดค้นไป

จนกว่าจะเสร็จสิ้นการตรวจค้น

เมื่อค้นได้ค้นหมายนี้แล้วไว้ส่ง _____

พร้อมบันทึกการตรวจค้นละ บัญชีชื่อของ (ถ้ามี) ไปยัง _____

เพื่อจัดการตามกฎหมายต่อไป

ผู้พิพากษา

หมายเหตุ ให้ระบุชื่อหรือรูปพรรณบุคคลหรือลักษณะ ที่ต้องยึดการค้น

บันทึกการตรวจค้นโดยไม่มีหมายค้น ตาม ป.ร.อาญา ม.๑๖(๑๖)

สถานที่ตั้งคดี
บ้านเลขที่
ตำบล
อำเภอ
นางสาว/นาย/นาง/นางสาว/นาย/นาย (ระบุชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง สังกัด ของเจ้าพนักงานตรวจค้นผู้ทำการ
จับกุม บุคคล)

ได้ร่วมกับการตรวจค้นสถานที่ตั้งคดีข้างต้น เมื่อเวลาเมื่อวานนี้พบหลักฐานตามหมายค้นว่าทรัพย์สินที่มิได้เป็นความผิด หรือ
ได้แก่โดยการตรวจค้นทรัพย์สิน หรือได้ใช้หรือมิได้ใช้ของใช้ในกรรมกรที่ความผิด หรือของใช้ที่เป็นของตามหลักฐานที่ผู้ตรวจ
การกรมที่ความผิด ได้ยึดตามหลักฐานที่ยึดไว้ก่อน และมีหลักฐานการสืบค้นว่ามาจากเป็นหลักฐานตามหมายค้นไม่ได้ ทรัพย์สิน
จะถูกโดยคดีอาชญากรรมที่เกี่ยวข้อง โดยมิ(ระบุชื่อ นามสกุล อายุ ที่อยู่ของเจ้าพนักงานตรวจค้นผู้ทำการตรวจค้น)

ผลการตรวจค้นปรากฏว่า..... (หากหรือไม่มีพบทรัพย์สินตามที่เจ้าพนักงานโดยไม่มีหมายค้น ถ้าพบให้ระบุว่าพบทรัพย์สิน
ตามเหตุที่เจ้าพนักงานฯ ซึ่งมีความละเอียดตามบัญชีทรัพย์สินแนบท้ายบันทึกการตรวจค้น)

ผลสืบเนื่องการตรวจค้น เวลา..... น.
อันเนื่องในการตรวจค้นครั้งนี้ เจ้าพนักงานตรวจค้นผู้ตรวจค้นได้ทำให้ทรัพย์สินของผู้อยู่ในสถานที่
ผู้ต้องหา หรือมีชื่อตามหมายค้น และในบันทึกการสืบค้นของผู้ต้องหาเป็นประจักษ์อย่างชัดเจนและสมเหตุสมผล
ไว้สำหรับบันทึกไว้เพื่อประกอบการตรวจค้นสืบแล้ว จึงร่างเอกสารและได้มอบสำเนาบันทึกการตรวจค้น
บัญชีทรัพย์สิน (ถ้ามี) ให้เจ้าพนักงานตรวจค้นไว้แล้ว จึงให้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน
(ลงชื่อ) เจ้าบ้านหรือผู้ครอบครองผู้ทำการตรวจค้น
(ลงชื่อ) ผู้ตรวจค้น/บันทึก/อ่าน
ตำแหน่ง
(ลงชื่อ) ผู้ตรวจค้น
(ลงชื่อ) ผู้ตรวจค้น

ไว้สำหรับบันทึกการตรวจค้นนี้ไว้แล้ว
(ลงชื่อ) เจ้าบ้านหรือผู้ครอบครองสถานที่
(.....)
/ /

(๓ ๑๖ - ๓๖)

บัญชีทรัพย์สินประกอบบันทึกการตรวจค้น
โดยไม่มีหมายค้น ตาม ป.ร.อาญา ม.๑๖ (๑)

ลำดับ	รายการทรัพย์สิน	จำนวน/น้ำหนัก	ราคา	สถาน/ลักษณะ	จุดที่พบ	หมายเหตุ

ข้าฯ ขอรับรองว่าบัญชีรายการทรัพย์สินข้างต้น เป็นทรัพย์สินที่ผู้ตรวจค้นพบและยึดไว้ตาม
บันทึกการตรวจค้นจริง

สำเนาให้ที่แก่เจ้าบ้าน/ผู้ต้องหาฯ ซึ่งให้ลงชื่อไว้เป็นหลักฐาน
(ลงชื่อ) ผู้ครอบครองผู้ทำการตรวจค้น
(ลงชื่อ) ผู้ตรวจค้น/บันทึก/อ่าน
(ลงชื่อ) ผู้ตรวจค้น

ไว้สำหรับบันทึกการตรวจค้นนี้ไว้แล้ว
(ลงชื่อ) เจ้าบ้านหรือผู้ครอบครองสถานที่
(.....)
/ /

(๓ ๑๖ - ๓๖)

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ (สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน) โทร.

ที่ วันที่

เรื่อง ขอส่งตัวคนต่างตัวและรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างตัวถูกดำเนินคดีถึงที่สุดแล้วมาเพื่อดำเนินการ
ตาม พ.ร.บ. คนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๖๒

เรียน(ผบก.สส.สคม. หรือ หน.ด่าน ตม.).....

ด้วย(สถานีตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)

ขอแจ้งข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างตัวถูกดำเนินคดีอาญา ดังนี้

๑. ชื่อ-ชื่อสกุล ของผู้เสียหายหรือผู้ตาย.....

(ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)..... อายุปี

สัญชาติ.....เชื้อชาติ.....เพศ.....

๒. ผลคดี ศาล.....พิพากษาคตามคดีหมายเลขดำที่

...../.....คดีหมายเลขแดงที่...../.....วันเดือนปีที่พิพากษา.....

ฐานความผิดและโทษที่ได้รับ.....(ระบุฐานความผิดที่ได้รับ และโทษที่ได้รับ

เช่น จำคุก , ปรับ , กักขัง ฯลฯ โดยละเอียด)

๓. (สถานีตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)

ขอส่งตัวคนต่างตัว ตามข้อ ๑. มายังท่านเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป พร้อมนี้ได้แนบเอกสารที่เกี่ยวข้อง
มาด้วยแล้ว ดังนี้

๓.๑ หนังสือเดินทาง/สำเนาหนังสือเดินทาง ประเทศ.....

หมายเลข.....

๓.๒ สำเนาหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุด/สำเนาหมายปล่อย/สำเนาหมายกักขัง/
สำเนาคำฟ้อง/สำเนาคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการพร้อมความเห็นทางคดี/สำเนาใบเสร็จการเสียค่าปรับ

ขึ้นศาลหรือขึ้นพนักงานสอบสวน/สำเนาประจำวันของพนักงานสอบสวนกรณีผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์
(แล้วแต่กรณี)

๓.๓ ใบราชทัณฑ์ ๒๕ (ร.พ.๒๕)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ (สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน) โทร.

ที่ วันที่

เรื่อง รายงานคนต่างด้าวกระทำความผิดและถูกจับกุมตัวดำเนินคดี

เรียน ผบ.สตม./สบก.ตท.

ด้วย(สถานีตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)
ได้รับแจ้งเหตุคนต่างด้าวกระทำความผิดอาญา ปรากฏรายละเอียดดังนี้

๓. ชื่อ-ชื่อสกุล ของผู้เสียหายหรือผู้ตาย.....ภาษาไทย
และภาษาอังกฤษ.....

๒. วันเดือนปีเกิด อายุ ปี สัญชาติ.....
เชื้อชาติ.....เพศ..... หมายเลขหนังสือเดินทาง.....

๓. ภูมิลำเนา.....

๔. เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร วันที่.....โดย.....
เที่ยวบิน.....

๕. วันเดือนปีที่ถูกจับกุม.....
๖. ฐานความผิด.....

๗. สถานที่จับกุม.....

๘. พุทธิการณ์แห่งคดี.....

๙. เอกสารที่ส่งมาพร้อมหนังสือฉบับนี้

- ภาพถ่ายผู้ต้องหา จำนวน ๓ ภาพ พิมพ์ลายนิ้วมือผู้ต้องหา จำนวน ๓ ชุด
 สำเนาหนังสือเดินทาง จำนวน ๑ ชุด สำเนารบันทึกจับกุม จำนวน ๑ ชุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดดำเนินการต่อไป

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ (สถานีตำรวจ/หน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน) โทร.

ที่ วันที่

เรื่อง ขอส่งรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวถูกกักขังหรือกักขังแทนค่าปรับมาเพื่อดำเนินการ ตาม พ.ร.บ.
คนเข้าเมือง พ.ศ.๒๕๖๒

เรียน (หัวหน้าสถานีตำรวจที่สถานกักขังของกรมราชทัณฑ์ตั้งอยู่)

ด้วย (สถานีตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)
ขอแจ้งข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับคนต่างด้าวถูกดำเนินคดีอาญา ดังนี้

๑. ชื่อ-ชื่อสกุล ของผู้เสียหายหรือผู้ตาย.....
(ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ)..... อายุ ปี
สัญชาติ..... เชื้อชาติ..... เพศ.....

๒. ผลคดี ศาล..... พิพากษาตามคดีหมายเลขคำที่
...../..... คดีหมายเลขแดงที่...../..... วันเดือนปีที่พิพากษา.....
ฐานความผิดและโทษที่ได้รับ..... (ระบุฐานความผิดที่ได้รับ และโทษที่ได้รับ
เช่น จำคุก , ปรับ , กักขัง ฯลฯ โดยละเอียด)

๓. (สถานีตำรวจหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการสอบสวน)
ขอส่งตัวคนต่างด้าว ตามข้อ ๑. มาอย่างทันท่วงทีเพื่อพิจารณาดำเนินการต่อไป พร้อมนี้ได้แนบเอกสารที่เกี่ยวข้อง
มาด้วยแล้ว ดังนี้

๓.๑ หนังสือเดินทาง/สำเนาหนังสือเดินทาง ประเทศ.....
หมายเลข.....

๓.๒ สำเนาหมายจำคุกเมื่อคดีถึงที่สุด/สำเนาหมายปล่อย/สำเนาทมกอักขัง/
สำเนาคำฟ้อง/สำเนาคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการหรือความเห็นทางคดี/สำเนาใบเสร็จการเสียค่าปรับ
ขึ้นศาลหรือขึ้นพนักงานสอบสวน/สำเนาประจำวันของพนักงานสอบสวนกรณีผู้เสียหายถอนคำร้องทุกข์
(แล้วแต่กรณี)

๓.๓ ใบราชทัณฑ์ ๒๕ (ร.พ.๒๕)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

(ลงชื่อ)

(.....)

ตำแหน่ง.....

๓.๒ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

ข้าราชการตำรวจทุกชั้นยศในสังกัดกองบัญชาการตรวจคนเข้าเมือง เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ (ฉบับที่ ๑๐) ข้อ ๒(๒) ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔ แห่ง พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

อำนาจการตรวจ ควบคุมตัวบุคคลต่างด้าว

ม.๑๘ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตรวจบุคคล ซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกนอกราชอาณาจักรโดยบุคคลที่เดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร ต้องยื่นรายการตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง และผ่านการตรวจของพนักงานเจ้าหน้าที่

ม.๑๙ ในการตรวจและพิจารณาว่าบุคคลต่างด้าวผู้ใดต้องห้ามเข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๑๒ หรือไม่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดังนี้

- ให้บุคคลต่างด้าวผู้นั้นไปพักอาศัยอยู่ ณ สถานที่ที่เห็นสมควร โดยให้คำรับรองว่าจะมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่/ โดยเรียกประกันและหลักประกัน

- กักตัวบุคคลต่างด้าวผู้นั้นไว้ ณ สถานที่ใดที่เห็นว่าเหมาะสมได้เท่าที่จำเป็นตามพฤติการณ์แห่งกรณี

- เรียกบุคคลซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าถ้อยคำของเขอาจเป็นประโยชน์แก่กรณีที่สงสัยในการตรวจสอบบุคคลต่างด้าว เพื่อมาให้ถ้อยคำต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้

ม.๒๐ ในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่กักตัวคนต่างด้าวผู้ใดไว้ตามมาตรา ๑๙ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจควบคุมตัวไว้ได้เท่าที่จำเป็นตามพฤติการณ์แห่งกรณี แต่ต้องไม่เกิน ๔๘ ชั่วโมงนับแต่มาถึงที่ทำการ เว้นแต่

- กรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องกักตัวเกิน ๔๘ ชั่วโมง สามารถยืดเวลาได้อีกไม่เกิน ๗ วัน และต้องบันทึกเหตุจำเป็นนั้นไว้ด้วย

- กรณีที่มีเหตุจำเป็นต้องกักตัวเกิน ๗ วัน ต้องยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อขออำนาจในการกักตัวบุคคลต่างด้าวนั้นไว้ได้เท่าที่จำเป็นแต่ต้องไม่เกิน ๑๒ วันหรือศาลอาจสั่งปล่อยตัวชั่วคราวโดยเรียกประกัน/เรียกประกันและหลักประกัน

ม.๒๒ กรณีตรวจพบบุคคลต่างด้าวซึ่งมีลักษณะต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักร ให้ปฏิบัติดังนี้

- สั่งให้บุคคลต่างด้าวผู้นั้นกลับออกไปนอกราชอาณาจักรโดยทำเป็นหนังสือ

อำนาจการตรวจพาหนะ

ม.๒๔ พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจตรวจพาหนะที่เข้ามาในหรือที่จะออกไปนอกราชอาณาจักร หรือพาหนะที่มีเหตุอันควรสงสัยว่ารับคนโดยสารเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร เว้นแต่

- พาหนะนั้นได้ใช้ในราชการไทย

- พาหนะของรัฐบาลต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตจากรัฐบาลไทย

ม.๒๙ เมื่อตรวจพบหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นบุคคลต่างด้าวมีลักษณะต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรอยู่บนพาหนะ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังนี้

- สั่งให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะจัดการควบคุมคนต่างด้าวนั้นไว้ใน

พาหนะ

- สั่งให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะส่งตัวคนต่างด้าวนั้นไป ณ สถานที่ใด เพื่อพนักงานเจ้าหน้าที่จะได้ทำการตรวจสอบ

- สั่งให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะส่งตัวบุคคลต่างด้าวนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร

ม.๓๐ กรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนพระราชบัญญัตินี้ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ ให้กระทำการดังนี้

- หยุดพาหนะเพื่อทำการตรวจ
- นำพาหนะไปยังสถานที่ใดที่หนึ่งตามที่จำเป็นเพื่อทำการตรวจ

* การสั่งจะกระทำโดยใช้สัญญาณหรือวิธีอื่นอันเป็นที่เข้าใจก็ได้ (ไม่ต้องทำเป็นหนังสือ)

การเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว

ม.๓๖ คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว หากมีพฤติการณ์ที่สมควรเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร ให้อธิบดีหรือคณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนการอนุญาตที่ได้อนุญาตไว้นั้นได้ ไม่ว่าอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายเป็นผู้อนุญาต โดยปฏิบัติดังนี้

- ทำเป็นหนังสือตามแบบ ตม.๘๓ แจ้งแก่บุคคลต่างด้าวทราบ

- ทำเป็นหนังสือตามแบบ ตม.๘๓ ปิดไว้ที่ ณ พักของบุคคลต่างด้าวที่ได้แจ้งไว้แก่เจ้าหน้าที่ เมื่อครบ ๔๘ ชั่วโมง ให้ถือว่าบุคคลต่างด้าวนั้นทราบการถูกเพิกถอน

* กรณีอธิบดีเป็นผู้สั่งเพิกถอนการอนุญาต คนต่างด้าวสามารถยื่นอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนการอนุญาตได้ภายใน ๒๔ ชั่วโมงนับแต่ทราบคำสั่งเพิกถอน โดยทำตามแบบยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่

ขั้นตอนการปฏิบัติ

๑. ตม.จว.หรือ กก.บริการคนต่างด้าวตรวจสอบรวบรวมพยานหลักฐานพบคนต่างด้าวในพื้นที่ที่มีพฤติกรรมหรือการกระทำผิดตาม ม.๑๒ แห่ง พ.ร.บ.คนเข้าเมืองที่สมควรเพิกถอน

๒. ประมวลข้อเท็จจริงและความเห็นเสนอ ผบก.ตม.๖ เพื่อพิจารณาเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

๓. มีคำสั่งเพิกถอนการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร ให้แจ้งคำสั่งเพิกถอนตามแบบ ตม.๘๓ ให้คนต่างด้าวทราบ (คนต่างด้าวมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งภายใน ๔๘ ชม.นับตั้งแต่วันที่รับทราบคำสั่ง)

๔. ส่งเรื่องการเพิกถอนการอนุญาตฯ หลักฐานต่างๆ และตัวคนต่างด้าวให้ กก.๓ บก.ศสส.สตม.

๕. พิจารณาว่าพฤติกรรมของคนต่างด้าวเข้าลักษณะต้องห้ามหรือไม่ ให้ประมวลเรื่องตามหลักเกณฑ์และวิธีการบันทึกหาหรือคนต่างด้าวที่มีลักษณะห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมติที่ประชุม สตม.ครั้งที่ ๒ ลง ๑๘ ก.ย.

๖. หากคนต่างด้าวประสงค์จะยื่นอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอน

- ให้ยื่นแบบ ตม.๑๒ โดยให้หน่วยงานประมวลเสนอเพิกถอนเป็นผู้รับอุทธรณ์และคนต่างด้าวเสียค่าธรรมเนียม ๑,๙๐๐ บ.
- ประมวลเรื่องเสนอในนามเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง นำเรียนประธานคณะกรรมการพิจารณาคนเข้าเมือง เพื่อพิจารณาคำร้อง

หมายเหตุ

๑. หากพิจารณาแล้วเห็นว่าไม่สมควรเพิกถอนการอนุญาต ให้พิจารณาว่าระยะเวลาการอนุญาตสิ้นสุดหรือไม่
 - ถ้าการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรยังไม่สิ้นสุดให้ปล่อยตัวคนต่างด้าว
 - ถ้าการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรสิ้นสุด ให้ดำเนินการตาม ม.๕๔ แห่ง พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒
๒. กรณีพบตัวคนต่างด้าว นอกจากแจ้งให้ทราบคำสั่งเพิกถอนแล้ว แจ้งคำสั่งให้คนต่างด้าวรับทราบตามแบบ ตม.๓๕ เพื่อส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักร (ก่อนส่งกลับให้จัดทำประวัติ ดำเนินรูปพรรณโดยย่อ ถ่ายภาพและพิมพ์ลายนิ้วมือ)
๓. กรณีไม่พบตัว
 - ให้ปิดหนังสือ ตม.๘๓ ไว้ที่พักของคนต่างด้าวในที่แลเห็นได้ง่ายและลง ปจว.ไว้เป็นหลักฐาน ณ สภ.ท้องที่ที่ปิดหนังสือไว้ โดยให้บันทึกเวลาที่ปิดหนังสือไว้อย่างชัดเจน
 - เมื่อครบ ๔๘ ชม. แล้วให้ถือว่าคนต่างด้าวผู้นั้นได้รับทราบคำสั่งแล้ว
 - ส่งเรื่องให้งานสืบสวนปราบปราม บก.ตม.๖ และ ตม.จว.สืบสวนติดตามมาดำเนินการต่อไป

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๑. พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ม.๓๖
๒. คำสั่ง สตม.ที่ ๒๘๘/๒๕๕๒ ลง ๓๐ พ.ย. ๒๕๕๒
๓. หนังสือ บก.อก.สตม. ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๒๙.๑๓๑/๙๖๘๒ ลง ๒ ธ.ค. ๒๕๕๒

การส่งตัวบุคคลต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักร

ม.๕๔ คนต่างด้าวผู้ใดเข้ามาหรืออยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือการอนุญาตสิ้นสุดหรือถูกเพิกถอนแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่จะส่งตัวบุคคลต่างด้าวนั้นออกไปนอกราชอาณาจักรก็ได้ โดยปฏิบัติดังนี้

- ถ้ามีกรณีต้องสอบสวนเพื่อการส่งกลับ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจกักตัวคนต่างด้าวนั้นไว้ได้เท่าที่จำเป็นตามพฤติการณ์แห่งกรณี (ตามมาตรา ๑๙ และมาตรา ๒๐ โดยอนุโลม)
- กรณีที่มีคำสั่งให้ส่งตัวคนต่างด้าวกลับออกไปนอกราชอาณาจักรแล้ว ในระหว่างรอส่งกลับ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจอนุญาตให้คนต่างด้าวไปพัก ณ ที่ใด โดยผู้นั้นต้องมาพบพนักงานเจ้าหน้าที่ตามวัน เวลา สถานที่ที่กำหนดโดยมีประกันหรือหลักประกัน หรืออาจกักตัวไว้ ณ สถานที่ใดเป็นเวลานานเท่าใดตามจำเป็นก็ได้ โดยคนต่างด้าวเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย

แนวทางการตรวจสอบการเข้าเมือง

(๑) แนวทางการตรวจสอบหนังสือเดินทาง

- สอบถามชื่อ นามสกุล วันเดือนปีเกิด ว่าตรงกับที่ระบุในหนังสือเดินทางหรือไม่
- ประเมินคนต่างด้าวกับอายุที่แจ้งอยู่ในหนังสือเดินทางว่าต่างกันหรือไม่
- ดูภาพถ่าย เปรียบเทียบความสูง
- ดูการแก้ไขเปลี่ยนแปลงภาพถ่าย
- ดูวันหมดอายุของหนังสือเดินทาง
- ดูลายมือชื่อโดยให้เขียนลายมือชื่อแล้วเปรียบเทียบลายมือชื่อในหนังสือเดินทาง
- ฟังจากภาษาที่คนต่างด้าวพูด ถ้าไม่มีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางให้

ดำเนินการคดีตามมาตรา ๑๑, ๑๘, ๖๒ หรือ ๘๑ ตาม พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

(๒) แนวทางการตรวจรอยตราประทับการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

- ดูว่าผ่านการตรวจและประทับตราการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรไทยจากเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองในหนังสือเดินทางนั้นหรือไม่ (ตราประทับรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าซึ่งจะระบุวันเดินทางเข้าและวันที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร) ถ้าไม่มีต้องดำเนินการคดีตามมาตรา ๑๑, ๑๘, ๖๒ หรือ ๘๑ พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

- ตรวจดูวันอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรว่าสิ้นสุดหรือไม่ ถ้าการอนุญาตสิ้นสุดแล้วต้องดำเนินการคดีตามมาตรา ๘๑ พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

(๓) การตรวจสอบการอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษตามมติคณะรัฐมนตรี

(๓.๑) รายละเอียดการตรวจแบบรับรองรายการทะเบียนประวัติของคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกรณีพิเศษ (แบบ ทร.๓๘/๑)

- ให้สังเกตหมายเลขประจำตัวคนต่างด้าวและชื่อคนต่างด้าวในแบบ ทร.๓๘/๑ ต้องตรงกับใบเสร็จรับเงิน

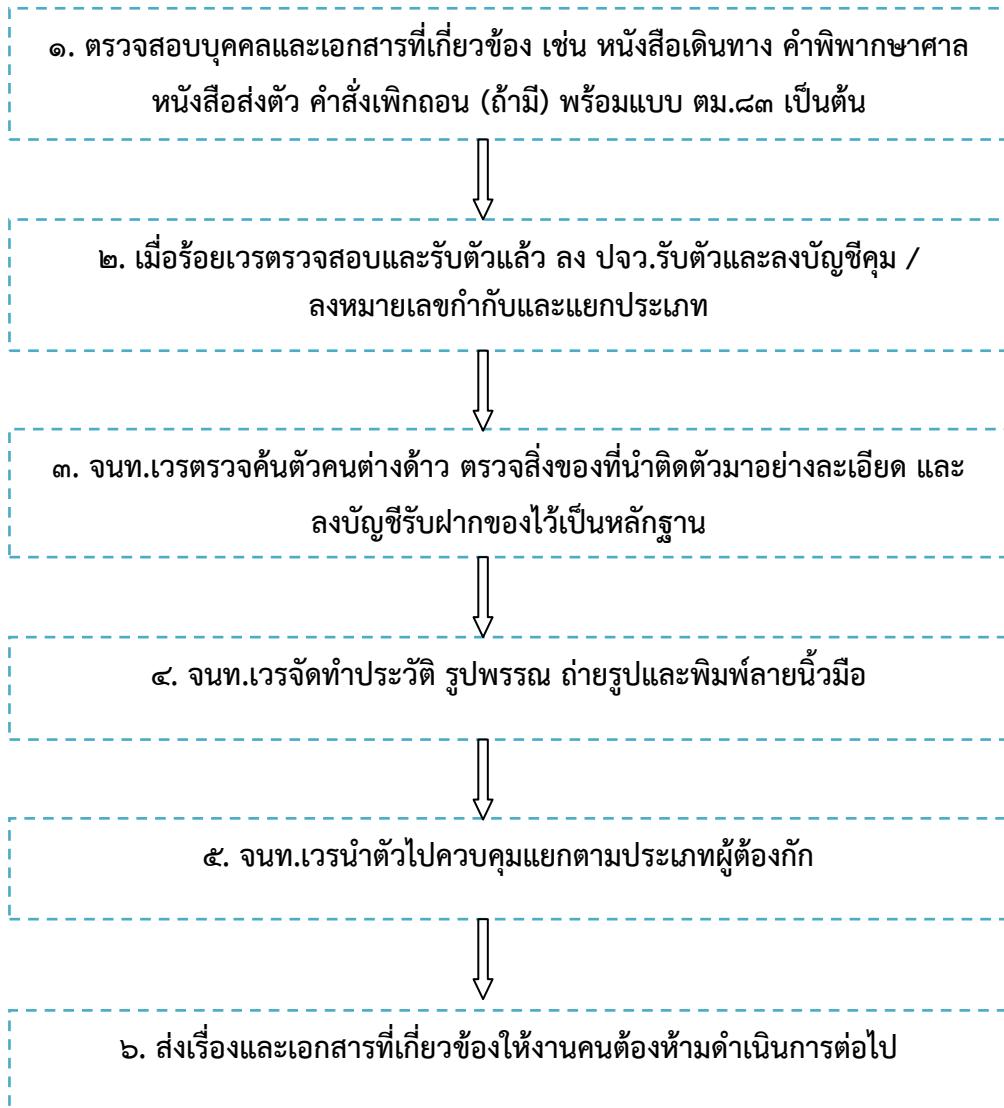
- เปรียบเทียบส่วนสูงที่ปรากฏอยู่บนรูปใบหน้าของคนต่างด้าวในแบบ ทร.๓๘/๑ กับส่วนสูงของคนต่างด้าวว่าสอดคล้องกันหรือไม่

- ควบคุมอายุของเอกสารกรณีเลยกำหนดควบคุมกับใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมใบอนุญาตทำงาน

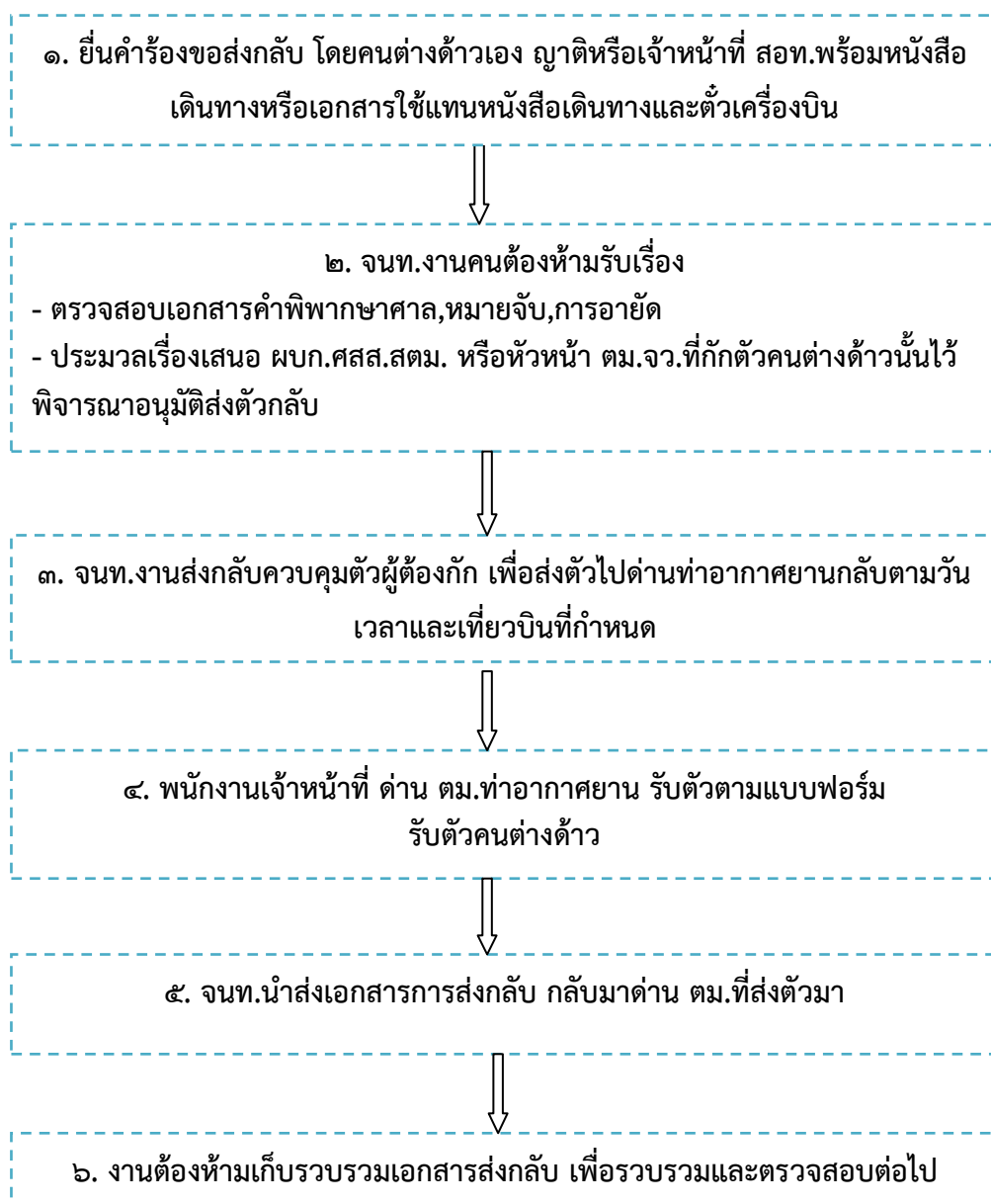
(๓.๒) ใบอนุญาตเดินทางออกนอกเขตควบคุมของบุคคลพื้นที่สูงหรือบุคคลไม่มีสถานะทางทะเบียน

- รูปใบหน้า
- ชื่อ สกุล
- สถานที่ที่ได้รับอนุญาตให้เดินทางไป
- ตราประทับอำเภอ /จังหวัดผู้อนุญาต/ระยะเวลาการอนุญาต / วันหมดอายุ

ขั้นตอนการปฏิบัติ การรับตัวคนต่างด้าวเพื่อกักตัว

ขั้นตอนการปฏิบัติ การส่งตัวผู้ต้องกักกลับออกไปนอกราชอาณาจักร
ณ ด่านท่าอากาศยาน (กรณีมีตัวโดยสาร)

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

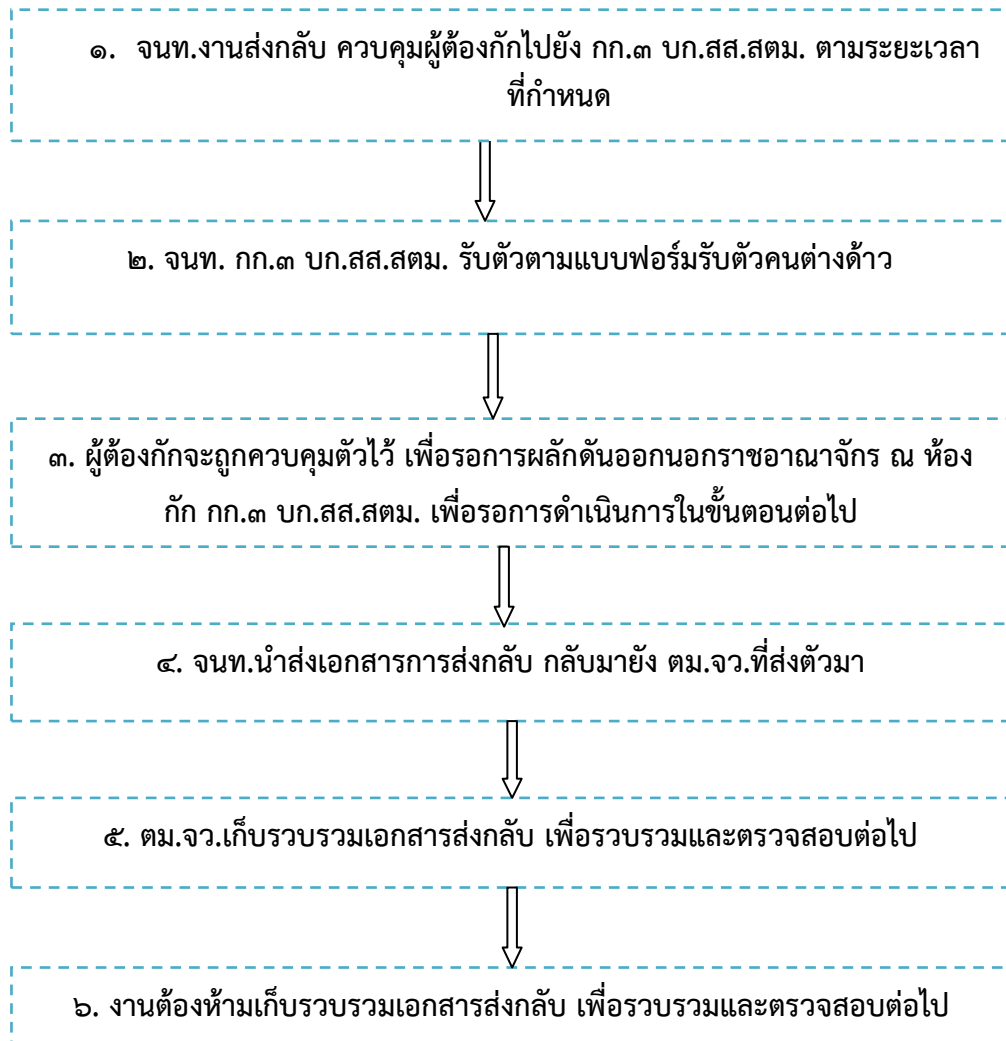
๑. พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ม.๕๕

๒. คำสั่ง สตม. ที่ ๑๖๗/๒๕๕๐ ลง ๒๔ ก.ค. ๒๕๕๐

*กรณีเดินทางออกนอกราชอาณาจักร ณ ด่าน ตม.ทอ.สุวรรณภูมิ ต้องแจ้งฝ่ายพิธีการเข้าเมืองทางโทรสาร (Fax) ๐๒-๑๓๔๐๓๖๒ และ ๐๒-๑๓๔๐๓๓๔ หรือโทรศัพท์ ๐๒-๑๓๔๐๓๖๓-๔ ล่วงหน้า ๑๒ ชม. ก่อนวัน เวลาเดินทางออก

*ในวันเดินทางออก ให้นำตัวผู้ต้องกักไปยังจุดนัดพบ บริเวณอาคารโดยสารขาออก ชั้น ๔ ประตู ๑๐

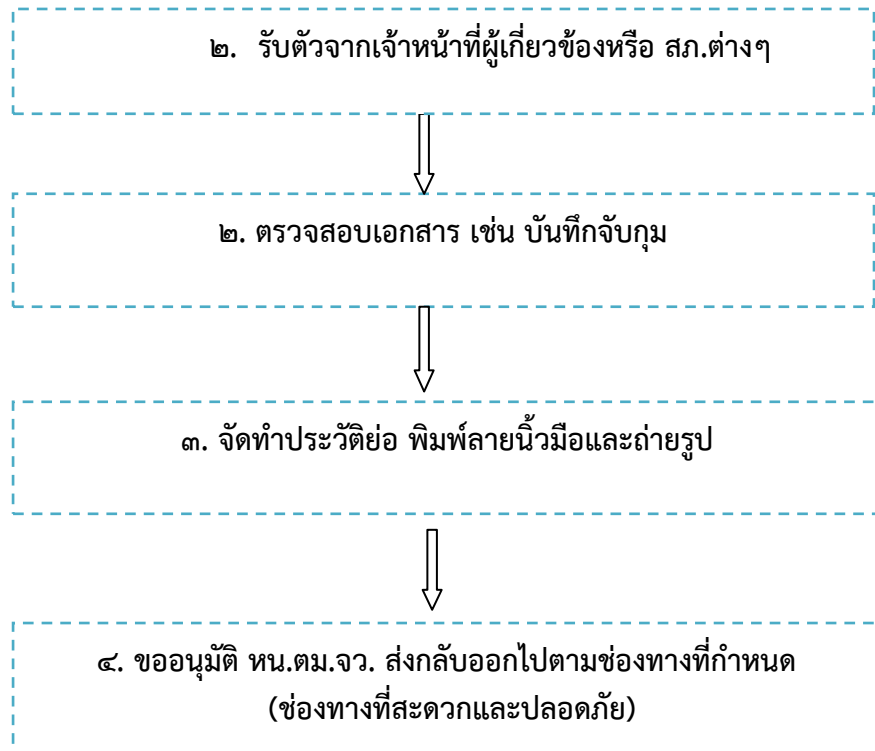
ขั้นตอนการปฏิบัติ การส่งตัวผู้ต้องกักไปยื่นขอพระราชทานอภัยโทษ
ณ ด่านท่าอากาศยาน (กรณีไม่มีตัวโดยสาร)

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๑. พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ม.๕๕
๒. คำสั่ง สตม. ที่ ๑๖๗/๒๕๕๐ ลง ๒๔ ก.ค. ๒๕๕๐

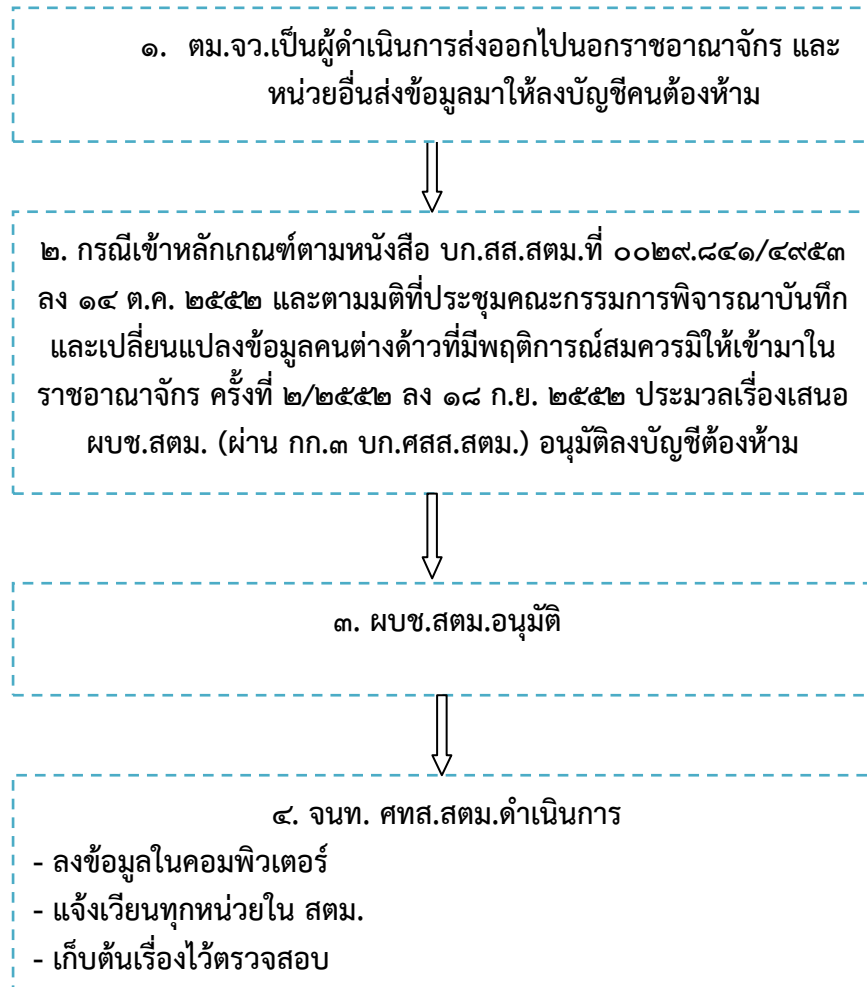
ขั้นตอนการปฏิบัติ การส่งตัวคนต่างด้าว
(สัญชาติ พม่า, ลาว และกัมพูชา) ออกนอกราชอาณาจักรทางด่าน ตม.ภูมิภาค

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ม.๕๔ และ ม.๕๕

การเสนอบันทึกรายชื่อเป็นบุคคลต้องห้ามตาม ม.๑๒

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๑. พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ ม.๑๒
๒. มติที่ประชุมคณะกรรมการ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ ลง ๑๘ ก.ย. ๒๕๕๒

๓.๓ พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๕๑

หากได้ข้อเท็จจริงว่ามีคนงานต่างด้าวอยู่ในสถานที่ตามที่ได้รับแจ้งและมีเหตุอันควรสงสัยว่าคนต่างด้าวดังกล่าวทำงานในระหว่างเวลาที่เชื่อได้ว่ามีการทำงาน ก็อาจอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะต้องเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ ม.๔๘ และจะต้องมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ในการเข้าไปปฏิบัติกิจการดังกล่าว โดยจะต้องแสดงบัตรประจำตัว เมื่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องร้องขอตามพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ การตรวจสอบดังกล่าวเรียกว่า การตรวจสอบการทำงานของคนต่างด้าวและในการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวยังถือว่าเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ตามคำสั่งกระทรวงแรงงานที่ ๗๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ พ.ค. ๒๕๕๑ อีกด้วย และสามารถประสานงานโดยตรงกับกรมการจัดหางานได้ที่โทรศัพท์สายด่วน ๑๕๔๖

๓.๔ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.๒๕๕๑

การค้ามนุษย์เป็นกระบวนการในการจัดหา นำพาหรือส่งตัวบุคคลไปยังที่ใดที่หนึ่งหรือรับตัวบุคคลไว้ โดยการใช้กำลังบังคับ ข่มขู่ ลักพาตัว ฉ้อฉล หลอกลวง ใช้อำนาจโดยมิชอบ หรือโดยให้เงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นแก่ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลบุคคลนั้น เพื่อให้ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลให้ความยินยอมแก่ผู้กระทำความผิด ทั้งนี้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากบุคคลดังกล่าว กล่าวอีกนัยหนึ่ง หากบุคคลหนึ่งบุคคลใดถูกบังคับหรือถูกล่อลวงด้วยวิธีการต่างๆ จนกระทั่งบุคคลนั้นต้องมาตกอยู่ในสถานการณ์ที่ตนเองจำต้องยอมรับสภาพของการถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ ดังนั้นถือได้ว่าการค้ามนุษย์เกิดขึ้น และบุคคลนั้นถือว่าเป็นเหยื่อ/ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ ประกอบด้วยขั้นตอนหลักๆ ๓ ขั้นตอน คือ

๑) ขั้นตอนของการจัดหาเหยื่อ/ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

๒) ขั้นตอนของการนำพาเหยื่อ/ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

๓) ขั้นตอนของการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ บุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องไม่ว่าใน

ขั้นตอนใดโดยรู้หรือโดยเจตนา ย่อมมีความผิดฐานค้ามนุษย์ด้วยกันทุกคน พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้มีการกำหนดความผิดฐานค้ามนุษย์ซึ่งเป็นความผิดที่มีโทษทางอาญาขึ้นมาใหม่ โดยการกระทำที่ถือว่าเป็นความผิดฐานค้ามนุษย์มีปรากฏอยู่ใน ม.๖ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๒ ประการ คือ

องค์ประกอบภายนอก ประกอบด้วย

๑) การกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่าง คือ การเป็นธุระ จัดหา ซื้อมาขาย จำหน่าย พามาจากหรือส่งไปยังที่ใด หน่วงเหนี่ยวกักขัง จัดให้อยู่อาศัยหรือรับไว้ซึ่งบุคคลใด

๒) การกระทำตามข้อ ๑) ได้กระทำลงโดยใช้วิธีการต่างๆ อย่างหนึ่งอย่างใดหรือหลายอย่าง คือ ข่มขู่ ใช้กำลังบังคับ ลักพาตัว ฉ้อฉล หลอกลวง ใช้อำนาจโดยมิชอบหรือโดยให้เงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นแก่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลบุคคลนั้น เพื่อให้ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลให้ความยินยอมแก่ผู้กระทำความผิด

องค์ประกอบภายใน ประกอบด้วย

๑) มีเจตนาในการกระทำผิด

๒) เป็นการกระทำโดยมีเจตนาพิเศษ เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากเหยื่อ/ ผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยมี ม.๔ ของพระราชบัญญัติดังกล่าวได้อธิบายความหมายของการ “แสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ” ไว้โดยให้ความหมายรวมถึง

๒.๑) การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี

๒.๒) การผลิตหรือเผยแพร่วัตถุลามกหรือสื่อลามก เช่น นำตัวมาเพื่อแสดง ภาพยนตร์ลามก

๒.๓) การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น เช่น บังคับให้เต้นระบำ เปลื้องผ้า

๒.๔) การเอาคนมาเป็นทาส

๒.๕) การนำคนมาขอราน ในบางประเทศถือว่าการขอรานเป็นการทำงาน อย่างหนึ่ง (เป็นการทำงานในความหมายอย่างกว้าง) แต่สำหรับประเทศไทยการขอรานไม่ถือเป็น อาชีพ จึงไม่ถือเป็นการทำงาน ดังนั้นจึงได้บัญญัติแยกออกมาต่างหาก

๒.๖) การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ การกระทำที่จะถือว่าเป็นการค้า มนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อวัตถุประสงค์ในการแสวงหาประโยชน์ด้านแรงงาน ต้องเป็นการบังคับใช้ แรงงานเท่านั้น ดังนั้น หากเป็นการทำงานโดยไม่ได้ถูกบังคับ ก็ไม่ใช่การค้ามนุษย์ อาจต้องไปพิจารณา ว่าเป็นการกระทำที่เข้าข่ายกฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานหรือไม่ อย่างไรก็ตามจะถือว่าเป็นการ บังคับใช้แรงงาน ให้พิจารณานิยามของคำว่า “การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ” ตามที่กำหนดไว้ใน ม.๔ ซึ่งกล่าวโดยสรุป คือ

- เป็นการข่มขืนใจให้บุคคลอื่นทำงาน โดยการใช้วิธีการบีบบังคับ ต่างๆ เช่น การขู่ว่าจะทำร้ายหรือทำอันตรายต่อชีวิต ร่างกาย เสรีภาพ ชื่อเสียงหรือทรัพย์สินของ บุคคลนั้นเองหรือผู้อื่น การขู่เชิญด้วยประการใดๆ การใช้กำลังประทุษร้าย หรือการทำให้บุคคลนั้นอยู่ใน ภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้

- การบังคับด้วยวิธีอื่นเพื่อการค้า หรือ

- การอื่นใดที่คล้ายคลึงกันอันเป็นการขูดรีดบุคคล ได้แก่ การเอาไรต์เอา เปรียบอย่างไม่เป็นธรรม เช่น การทำให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งต้องทนทำงานเพื่อชดใช้หนี้ที่ไม่เป็น ธรรม หรือที่ตนไม่รู้หรือไม่ได้รับแจ้งล่วงหน้า หรือที่เรียกว่า debt bondage หรือ debt work เป็น ต้น

ม.๔ กำหนดว่า “เด็ก” หมายถึง บุคคลผู้มีอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี (แตกต่างจากประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความอาญาที่พยานหรือผู้ต้องหาที่เป็นเด็ก หมายถึง บุคคลอายุไม่เกิน ๑๘ ปี)

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.๒๕๕๑

๑. มีการบัญญัติความผิดฐานค้ามนุษย์ขึ้นใหม่ (ม.๖)

๒. กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้มี “พนักงานเจ้าหน้าที่” โดยมีทั้งบุคคลที่เป็นโดยตำแหน่ง คือ “พนักงานฝ่ายปกครองและตำรวจชั้นผู้ใหญ่” ตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและบุคคลที่ต้องได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรี คือ ข้าราชการประเภทใด สังกัดใดก็ได้ ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าข้าราชการพลเรือนสามัญระดับ ๓ และมีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง

๓. มีการกำหนดโทษและความผิดสำหรับผู้ช่วยเหลือ สนับสนุนหรือเตรียมเพื่อกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ (ม.๗ และ ม.๘)

๔. กำหนดโทษและความผิดสำหรับความผิดที่กระทำโดยการสมคบกันตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป รวมทั้งความผิดที่กระทำลงโดยการร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไป หรือโดยสมาชิกขององค์กรอาชญากรรม (ม.๙ และม.๑๐)

๕. ความผิดฐานค้ามนุษย์แม้กระทำความผิดนอกราชอาณาจักร ก็สามารถลงโทษผู้กระทำความผิดในราชอาณาจักรได้ ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ใน ม.๑๑ ซึ่งหลักการดังกล่าวเป็นหลักการลงโทษอำนาจสากล เช่นเดียวกับที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา ม.๗

๖. กฎหมายได้กำหนดให้ความผิดฐานค้ามนุษย์ เป็นความผิดมูลฐานตามกฎหมายฟอกเงิน (ม.๑๔)

อนึ่ง ม.๒๗(๔) เป็นหลักการเดียวกับที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาว่าด้วยการค้นและการออกหมายค้น เพียงแต่ ม.๒๗(๔) ได้นำข้อยกเว้นมาเขียนไว้ หลักคือ **จะค้นเคหสถานหรือสถานที่ใดๆ โดยไม่มีหมายค้นไม่ได้** เว้นแต่ จะเข้าข้อยกเว้นตามที่ ม.๒๗(๔) บัญญัติไว้ นั่นคือ เมื่อมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่ามีพยานหลักฐานในการค้ามนุษย์อยู่ในสถานที่นั้นหรือเพื่อพบและช่วยบุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ กับทั้งต้องประกอบด้วยหากข้ากว่าจะได้หมายค้นมา พยานหลักฐานนั้นอาจถูกโยกย้าย ซ่อนเร้นหรือทำลายหรือบุคคลนั้นอาจถูกประทุษร้ายโยกย้าย ซ่อนเร้น

นอกจากนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้เป็นหัวหน้าในการค้นต้องเป็นบุคคลตามที่ ม.๒๗ วรรคสอง กำหนดไว้ด้วย ในบางพื้นที่หัวหน้าสถานีตำรวจอาจเป็นเพียงระดับสารวัตรซึ่งแม้จะถือว่าเป็นตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา แต่ก็ไม่สามารถเป็นหัวหน้าในการเข้าค้นในเวลากลางคืนตาม ม.๒๗ วรรคสองได้

หลังทำการค้นแล้ว โดยปกติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาให้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไป ๑ ระดับทราบ แต่ตามกฎหมายฉบับนี้ นอกจากรายงานผู้บังคับบัญชาแล้วยังต้องสำเนาผลการตรวจค้นให้ผู้ครอบครองเคหสถานนั้นด้วย ประการสำคัญหัวหน้าในการค้นต้องส่งสำเนารายงานเหตุการณ์ตรวจค้น บัญชีพยานหลักฐานหรือบุคคลที่ตกเป็นผู้เสียหายและบัญชีที่ยึดอายัดไว้ไปให้ศาลจังหวัดที่มีอำนาจเหนือเขตท้องที่ที่ทำการค้น หรือศาลอาญา ภายใน ๔๘ ชั่วโมงหลังการค้นสิ้นสุดลงอีกด้วย ทั้งนี้ เพื่อเก็บไว้เป็นพยานหลักฐานหากมีการฟ้องร้องกันในภายหลัง

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๒๘

ลำดับที่.....

แบบสัมภาษณ์เบื้องต้นสำหรับคัดแยกผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์

สถานที่สัมภาษณ์.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

แบบสัมภาษณ์นี้ทำขึ้นเพื่อแสดงว่า วันที่ เวลา.....น. เจ้าพนักงานและผู้เกี่ยวข้อง
ประกอบด้วย.....
.....
.....

ได้ร่วมกันสัมภาษณ์บุคคลเพื่อพิจารณาการเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์ โดยได้ข้อมูล ดังนี้

๑. ข้อมูลผู้ถูกสัมภาษณ์

ชื่อ-สกุล () ด.ญ. () ด.ช. () นางสาว () นาง () นาย.....

(ในกรณีที่ไม่สามารถระบุชื่อ-สกุลได้ อาจระบุตำแหน่ง รูปพรรณ หรือลักษณะพิเศษ คือ
.....)

วัน/เดือน/ปีเกิด.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

เชื้อชาติ.....() อื่นๆ โปรดระบุ.....

ชื่อ-สกุลบิดา.....

ชื่อ-สกุลมารดา.....

ที่อยู่.....

หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน.....

หมายเลขหนังสือเดินทาง.....

เอกสารประจำตัวอื่นๆ () มี โปรดระบุ..... () ไม่มี

เดินทางเข้า-ออกประเทศไทยโดยช่องทางใด.....

วิธีการเดินทาง () เดินเท้า

() ยานพาหนะ โดย () รถยนต์ () รถโดยสาร

() อื่น ๆ ระบุ.....

ชื่อ-สกุลของผู้ช่วยเหลือในการเดินทาง.....

๒. ถูกกระทำในลักษณะข้อใดข้อหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- () จัดหา () ชื้อ () ขาย
- () จำหน่าย () พามาจาก () ส่งไปยังที่ใด
- () หน่วงเหนี่ยว () กักขัง () จัดให้อยู่อาศัย
- () รับไว้

๓. ถูกกระทำตามข้อ ๒. โดยวิธีการข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

- () ช่มชู้ () ใช้กำลังบังคับ () ลักพาตัว
- () ฉ้อฉล () หลอกหลวง () ใช้อำนาจโดยมิชอบ
- () โดยให้เงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่นแก่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแล เพื่อให้ผู้ปกครอง

หรือผู้ดูแล ให้ความยินยอมแก่ผู้กระทำความผิดในการแสวงหาประโยชน์จากบุคคลที่ตนดูแล

๔. ถูกกระทำตามข้อ ๒. และ ๓. โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อข้อใดข้อหนึ่ง ดังนี้

- () การแสวงหาประโยชน์จากการค้าประเวณี
- () การผลิตหรือเผยแพร่วัตถุหรือสื่อลามก
- () การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในรูปแบบอื่น
- () การเอาลงเป็นทาส () การนำมาขอทาน
- () การบังคับใช้แรงงานหรือบริการ () การบังคับตัดอวัยวะเพื่อการค้า
- () การอื่นใดที่คล้ายคลึงกันอันเป็นการขูดรีดบุคคล

๕. พฤติการณ์และความเห็น

พฤติการณ์โดยย่อ

.....

.....

.....

สรุปความเห็น

- () ไม่เข้าข่ายการค้ามนุษย์
- () อาจเข้าข่ายการค้ามนุษย์ ควรให้ความคุ้มครองชั่วคราวหรือรอการตรวจสอบอีกครั้ง
- () เข้าข่ายการค้ามนุษย์

๖. ข้อเสนอแนะในการให้ความช่วยเหลือ

.....

.....

.....

.....

จึงบันทึกไว้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ)..... ผู้ถูกสัมภาษณ์
(.....)

(ลงชื่อ)..... ผู้สัมภาษณ์
(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ)..... ผู้สัมภาษณ์
(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ)..... ล่าม
(.....)

ตำแหน่ง.....

(ลงชื่อ)..... ผู้สัมภาษณ์/ผู้บันทึก
(.....)

ตำแหน่ง.....

หมายเหตุ ๑. ถ้ากระทำต่อเด็กแม้จะไม่ใช้วิธีการตามข้อ ๓ ข้างต้นและไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ก็ตามให้ถือว่าเด็กนั้นเป็นผู้เสียหายหรือเหยื่อของการค้ามนุษย์

๒. กรณีผู้ถูกสัมภาษณ์ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ให้พิมพ์ลายนิ้วหัวแม่มือขวาแทนการลงลายมือชื่อ

๓.๕ พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.๒๕๓๙

การค้าประเวณี หมายความว่า การยอมรับการกระทำชำเราหรือการยอมรับการกระทำอื่นใด หรือการกระทำอื่นใดเพื่อสำเร็จความใคร่ในทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการสำส่อนเพื่อสินจ้างหรือประโยชน์อื่นใด ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำและผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ

สถานการณ์การค้าประเวณี หมายความว่า สถานการณ์ที่จัดไว้เพื่อการค้าประเวณีหรือยอมให้มีการค้าประเวณีและให้หมายความรวมถึงสถานที่ที่ใช้ในการติดต่อหรือจัดหาบุคคลอื่นเพื่อกระทำการค้าประเวณีด้วย เจ้าพนักงานที่รัฐมนตรีแต่งตั้งตาม พ.ร.บ.การป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีมีขั้นตอนการปฏิบัติที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณีที่สำคัญ ดังนี้

(๑) เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติใช้วิธีการสืบสวนโดยใช้วิธีล่อซื้อ (ถ้ารูปขณะตรวจพบเป็นหลักฐาน)

(๒) หลักฐานที่แสดงว่ามีการค้าประเวณี เช่น ถูยงอนามัย ครีမ်สำหรับใช้หล่อ ลื่นหรือวงรอบในการค้าประเวณี

(๓) เอกสารเกี่ยวกับสถานที่เกิดเหตุว่าผู้ใดเป็นผู้ประกอบการ

(๔) หลักฐานเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชนหนังสือเดินทางของผู้เสียหายเพื่อใช้เป็นหลักฐานกรณีผู้เสียหายยืนยันว่าถูกยัดเอกสารไว้

(๕) หลักฐานทางการเงินเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการสืบสวนความผิดฐานฟอกเงินอีกส่วนหนึ่ง

(๖) หลักฐานเพื่อเป็นหลักฐานกรณีมีการพันนาการ

(๗) หลักฐานการสื่อสาร

(๘) หากเป็นคนต่างด้าวให้ตรวจยึดหลักฐานเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบหา นายจ้างและผู้ที่เกี่ยวข้อง

(๙) รถยนต์หรือจักรยานยนต์ที่เกิดเหตุ เนื่องจากอาจมีพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องอยู่ ภายใน

(๑๐) หากเป็นกรณีวิธีล่อซื้อหญิงบริการไปใช้บริการนอกสถานที่เกิดเหตุ ให้ตรวจยึด รถจักรยานยนต์หรือรถยนต์เป็นของกลางและตรวจสอบทะเบียนรถและหาความเชื่อมโยงในสถานที่เกิดเหตุ

(๑๑) เสื้อผ้าเครื่องใช้ของหญิงบริการหรือผู้เสียหายจะต้องนำเป็นหลักฐานเพื่อใช้เป็นหลักฐานและป้องกันการต่อสู้ว่าหญิงเข้ามาบริการเองโดยที่ผู้ประกอบการไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง

(๑๒) หากเป็นกรณีการค้าประเวณีทางอินเทอร์เน็ตจะต้องตรวจสอบและตรวจยึด หลักฐานการใช้อินเทอร์เน็ต เช่น จากเครื่องคอมพิวเตอร์ โน้ตบุ๊ก หรือแท็บเล็ตในที่เกิดเหตุ ทั้งนี้ในการ ดำเนินเก็บหลักฐานจะต้องใช้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคอมพิวเตอร์ฯ เข้าร่วมเก็บ พยานหลักฐานตามกฎหมายด้วย

กรณีเป็นรูปแบบการค้าประเวณีข้ามชาติ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติจะต้องตรวจสอบหลักฐานการ เข้า-ออกของผู้เสียหายจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง หลักฐานการขอหนังสือเดินทางจากหนังสือ เดินทางกระทรวงการต่างประเทศ หลักฐานการขอวีซ่าเข้าประเทศปลายทาง หลักฐานการซื้อตั๋ว เครื่องบิน และตรวจสอบบุคคลในเที่ยวบินที่เดินทางเข้าและออกประเทศดังกล่าว แล้วนำข้อมูลมา เชื่อมโยงกันเพื่อสามารถวิเคราะห์หาผู้นำพา ผู้เสียหายไปค้าประเวณีมาดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป

๓.๖ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖ ซึ่งมีผลใช้บังคับมาตั้งแต่วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๗ มาตรา ๓๐ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามหมวด ๓ และหมวด ๔ มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

เข้าไปในเคหะสถาน สถานที่ใดๆ หรือยานพาหนะใดๆ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อตรวจค้น ในกรณีมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำทารุณกรรมเด็ก มีการกักขังหรือเลี้ยงดูโดยมิชอบ แต่ในกรณี มีเหตุอันควรเชื่อว่าหากไม่ดำเนินการในทันที เด็กอาจได้รับอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจ หรือถูกนำไปสถานที่อื่นซึ่งยากแก่การติดตามช่วยเหลือ ก็ให้มีอำนาจเข้าไปในเวลาภายหลังพระอาทิตย์ตกได้ หากเข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของผู้ปกครอง สถานที่ประกอบการของนายจ้างของเด็ก สถานศึกษาของเด็ก หอ สถานที่ที่เด็กมีความเกี่ยวข้องกับ ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เพื่อสอบถามบุคคลที่อยู่ในที่นั้นๆ และรวบรวมข้อมูลหรือหลักฐานเกี่ยวกับสภาพความเป็นอยู่ ความสัมพันธ์ในครอบครัว การเลี้ยงดู อุปนิสัยและความประพฤติของเด็ก

มาตรา ๔ “เด็ก” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีอายุต่ำกว่าสิบแปดปีบริบูรณ์ แต่ไม่รวมถึงผู้ที่บรรลุนิติภาวะด้วยการสมรส

มาตรา ๒๖ ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่น ไม่ว่าเด็กจะยินยอมหรือไม่ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

(๑) กระทำหรือละเว้นการกระทำอันเป็นการทารุณกรรมต่อร่างกายหรือจิตใจของเด็ก

(๒) จงใจหรือละเลยไม่ให้สิ่งจำเป็นแก่การดำรงชีวิตหรือรักษาพยาบาลแก่เด็กที่อยู่ในความดูแลของตนจนน่าจะเกิดอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจของเด็ก

(๓) บังคับ ชูเชื้อ ชักจูง ส่งเสริมหรือยินยอมให้เด็กประพฤติตนไม่สมควรหรือน่าจะทำให้เด็กมีความประพฤตเสี่ยงต่อการกระทำผิด

(๔) โฆษณาทางสื่อมวลชนหรือเผยแพร่ด้วยประการใด เพื่อรับเด็กหรือยกเด็กให้แก่บุคคลอื่นที่มีไ้ญาติของเด็ก เว้นแต่ เป็นการกระทำของทางราชการหรือได้รับอนุญาตจากทางราชการแล้ว

(๕) บังคับ ชูเชื้อ ชักจูง ส่งเสริม ยินยอมหรือกระทำด้วยประการใดให้เด็กไปเป็นขอทาน เด็กเร่ร่อนหรือใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการขอทานหรือการกระทำผิดหรือกระทำด้วยประการใดอันเป็นการแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากเด็ก

(๖) ใช้ จ้างหรือวานเด็กให้ทำงานหรือกระทำการอันอาจเป็นอันตรายแก่ร่างกายหรือจิตใจมีผลกระทบต่อการศึกษาเติบโตหรือขัดขวางต่อพัฒนาการของเด็ก

(๗) บังคับ ชูเชื้อ ใช้ ชักจูง ยุยง ส่งเสริมหรือยินยอมให้เด็กเล่นกีฬาหรือให้กระทำการใดเพื่อแสวงหาประโยชน์ทางการค้า อันมีลักษณะเป็นการขัดขวางต่อการเจริญเติบโตหรือพัฒนาการของเด็กหรือมีลักษณะเป็นการทารุณกรรมต่อเด็ก

(๘) ใช้หรือยินยอมให้เด็กเล่นการพนันไม่ว่าชนิดใดหรือเข้าไปในสถานที่เล่นการพนัน สถานค้าประเวณีหรือสถานที่ที่ห้ามมิให้เด็กเข้า

(๙) บังคับ ชูเชิญ ใช้ ชักจูง ยุยง ส่งเสริมหรือยินยอมให้เด็กแสดงหรือกระทำการอันมีลักษณะลามกอนาจาร ไม่ว่าจะ เป็นไปเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทนหรือเพื่อการใด

(๑๐) จำหน่าย แลกเปลี่ยนหรือให้สุราหรือบุหรี่แก่เด็ก เว้นแต่การปฏิบัติทางการแพทย์ ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งมีโทษตามกฎหมายอื่นที่หนักกว่าก็ให้ลงโทษตามกฎหมายนั้น

มาตรา ๒๗ ห้ามมิให้ผู้ใดโฆษณาหรือเผยแพร่ทางสื่อมวลชนหรือสื่อสารสนเทศประเภทใด ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับตัวเด็กหรือผู้ปกครอง โดยเจตนาที่จะทำให้เกิดความเสียหายแก่จิตใจ ชื่อเสียง เกียรติคุณหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดของเด็กหรือเพื่อแสวงหาประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ

๓.๗ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ.๒๕๔๑

พนักงานตรวจแรงงานจะต้องดูสภาพจริงในการปฏิบัติงานของนายจ้าง สภาพการจ้างและสภาพการทำงานของลูกจ้าง การเข้าไปตรวจสถานประกอบกิจการ พนักงานตรวจแรงงานต้องดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงจากทั้งฝ่ายนายจ้าง ลูกจ้างตลอดจนตรวจสอบรวบรวมพยานหลักฐาน ทั้งที่นายจ้างได้จัดขึ้นตามที่กฎหมายกำหนดหรือนายจ้างจัดขึ้นเองเพื่อประโยชน์ในการจ้างงาน รวมถึงเอกสารหลักฐานที่ลูกจ้างจัดทำขึ้น โดยสอบถามข้อเท็จจริง ถ่ายภาพ ถ่ายสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจ้าง การจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด ทะเบียนลูกจ้าง ข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานและการกระทำอย่างอื่น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในอันที่จะปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

ประเด็นการตรวจสอบ

- นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งป็นเด็กทำงานในระหว่างเวลา ๒๒.๐๐น. ถึงเวลา ๐๖.๐๐ น. หรือไม่
- กรณีนายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กทำงานในระหว่างเวลาดังกล่าว นายจ้างได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือไม่
- กรณีลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กเป็นผู้แสดงภาพยนตร์ ละคร หรือการแสดงอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน นายจ้างอาจให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กทำงานในระหว่างเวลาดังกล่าวได้ โดยรับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

ฐานความผิด

- ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กทำงานล่วงเวลาหรือทำงานในวันหยุด (มาตรา ๔๘)

ประเด็นการตรวจสอบ

- ตรวจสอบวันและเวลาทำงานปกติหรือชั่วโมงการทำงานของสถานประกอบกิจการ
- นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กทำงานนอกเหนือหรือเกินเวลา ทำงานปกติหรือทำงานในวันหยุดหรือไม่

ฐานความผิด

- ใ้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กทำงานที่กฎหมายห้าม (มาตรา ๔๙)

ประเด็นการตรวจสอบ

- นายจ้างใ้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กทำงานอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๔๙ หรือไม่

ฐานความผิด

- ใ้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กทำงานในสถานที่ที่กฎหมายห้าม(มาตรา ๕๐)

ประเด็นการตรวจสอบ

- นายจ้างใ้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กทำงานในสถานที่ที่กฎหมายห้ามตามมาตรา ๕๐ หรือไม่
- ตรวจสอบกำหนดเวลาการจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วงเวลาในวันหยุดที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกัน
 - ตรวจสอบว่าลูกจ้างได้รับค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดถูกต้องและครบถ้วนหรือไม่ (กรณีนายจ้างมีลูกจ้างตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไปให้ตรวจสอบจากเอกสารที่เกี่ยวกับการจ่ายเงินซึ่งนายจ้างต้องจัดทำตามกฎหมาย)

ฐานความผิด

- หักค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดของลูกจ้างโดยไม่ชอบ (มาตรา ๗๖)

ประเด็นการตรวจสอบ

- ตรวจสอบกำหนดเวลาการจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกัน
 - ตรวจสอบว่าลูกจ้างได้รับค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด และค่าล่วงเวลาในวันหยุดถูกต้องและครบถ้วนหรือไม่ (กรณีนายจ้าง มีลูกจ้างตั้งแต่ ๑๐ คน ขึ้นไปให้ตรวจสอบจากเอกสารที่เกี่ยวกับการจ่ายเงิน ซึ่งนายจ้างต้องจัดทำตามกฎหมาย)
 - กรณีนายจ้างหักค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุดและค่าล่วงเวลาในวันหยุดให้ตรวจสอบว่าเป็นการหักตามมาตรา ๗๖ หรือไม่
 - กรณีนายจ้างหักตามมาตรา ๗๖ ลูกจ้างได้ให้ความยินยอมเป็นหนังสือหรือไม่ , มาตรา ๑๔๕ นายจ้างผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ฐานความผิด

- ไม่ประกาศเวลาทำงานปกติใ้ลูกจ้างทราบ หรือใ้ลูกจ้างทำงานเกินเวลา ทำงานของแต่ละประเภทงานตามที่กฎหมายกำหนด (มาตรา ๒๓)

ประเด็นการตรวจสอบ

- นายจ้างประกาศเวลาทำงานปกติ โดยกำหนดเวลาเริ่มต้นและเวลาสิ้นสุดของการทำงานแต่ละวันใ้ลูกจ้างทราบหรือไม่
 - กรณีนายจ้างประกาศกำหนดเวลาทำงานปกติใ้ลูกจ้างทราบ ให้ตรวจสอบว่าเกินเวลาทำงานของแต่ละประเภทงานที่กฎหมายกำหนดหรือไม่
- มาตรา ๑๔๖ นายจ้างผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่งและมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ฐานความผิด

- ในวันที่มีการทำงาน นายจ้างไม่จัดให้ลูกจ้างมีเวลาพักระหว่างทำงาน (มาตรา ๒๗)

ประเด็นการตรวจสอบ

- ในวันที่มีการทำงาน นายจ้างจัดให้ลูกจ้างมีเวลาพักระหว่างการทำงานวันหนึ่งไม่น้อยกว่า ๑ ชั่วโมง หรือไม่

ฐานความผิด

- นายจ้างไม่จัดวันหยุดประจำสัปดาห์ให้ลูกจ้าง (มาตรา ๒๘)

ประเด็นการตรวจสอบ

- นายจ้างจัดให้ลูกจ้างมีวันหยุดประจำสัปดาห์ สัปดาห์หนึ่งไม่น้อยกว่า ๑ วัน หรือไม่

ฐานความผิด

- นายจ้างไม่จัดวันหยุดตามประเพณีให้ลูกจ้าง (มาตรา ๒๙)

ประเด็นการตรวจสอบ

- นายจ้างประกาศกำหนดวันหยุดตามประเพณีให้ลูกจ้างได้หยุดปีหนึ่งไม่น้อยกว่า ๑๓ วันหรือไม่

ฐานความผิด

- นายจ้างไม่จัดวันหยุดพักผ่อนประจำปีให้ลูกจ้าง (มาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง)

ประเด็นการตรวจสอบ

- ลูกจ้างที่ทำงานติดต่อกันมาแล้วครบหนึ่งปี นายจ้างได้จัดให้ลูกจ้างได้หยุดพักผ่อนประจำปี ปีหนึ่งไม่น้อยกว่า ๖ วันทำงานหรือไม่

ฐานความผิด

- ไม่แจ้งหรือจัดทำบันทึกการจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กตามที่กฎหมายกำหนด (มาตรา ๔๕)

ประเด็นการตรวจสอบ กรณีมีการจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นเด็ก นายจ้างปฏิบัติดังนี้หรือไม่

๑) แจ้งการจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อพนักงานตรวจแรงงาน ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่เด็กเข้าทำงานหรือไม่

๒) จัดทำบันทึกสภาพจ้างตามแบบที่อธิบดีกำหนดหรือไม่

๓) แจ้งการสิ้นสุดการจ้างลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กตามแบบที่อธิบดีกำหนดต่อพนักงานตรวจแรงงาน ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่เด็กออกจากงานหรือไม่

มาตรา ๔๘ นายจ้างผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๔๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

ฐานความผิด

- จ้างเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี เป็นลูกจ้าง (มาตรา ๔๔)

ประเด็นการตรวจสอบ

- ตรวจสอบว่าคู่สัญญา มีนิติสัมพันธ์เป็นนายจ้าง ลูกจ้างตามสัญญาจ้างแรงงานหรือไม่

- อายุของลูกจ้าง

๓.๘ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ.๒๕๐๙

เมื่อตรวจสอบพบว่า สถานที่เกิดเหตุเป็นสถานบริการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๔ เข้าไปตรวจสอบสถานที่ดังกล่าวได้ โดยเมื่อมีเหตุอันควรเชื่อหรือสงสัยว่ามีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ในสถานบริการแห่งใด ให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาอาญา มีอำนาจเข้าไปตรวจภายในสถานบริการนั้นได้ไม่ว่าในเวลาใดๆ ประสานงานโดยตรงกับสถานีตำรวจในท้องที่นั้นๆ ได้

สถานที่เกิดเหตุเป็นโรงแรม อาจใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔๕ เข้าทำการตรวจสอบโดยผู้ทำการตรวจสอบจะต้องเป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๔ และจะต้องได้รับมอบหมายเป็นหนังสือจากนายทะเบียนทั้งนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่ดังกล่าวมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เข้าไปในโรงแรมในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นจนถึงพระอาทิตย์ตกเพื่อตรวจสอบ

(๒) มีหนังสือเรียกผู้ประกอบการธุรกิจโรงแรม ผู้จัดการและในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรดังกล่าวเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาด้วย

คำว่า “สถานบริการ” หมายความว่า สถานที่ที่สร้างขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ในทางการค้าซึ่งได้กำหนดไว้ในมาตรา ๓ ดังต่อไปนี้

(๑) สถานเต้นรำ(Disco theque มีฟลอร์สำหรับเต้น)

(๒) สถานที่ที่มีอาหาร สุราหรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยมีผู้บําเรอสำหรับปรนนิบัติลูกค้า

(๓) สถานอบ อบ นวดหรืออบตัว

(ก) สถานที่ซึ่งผู้บริการได้ขึ้นทะเบียนและรับใบอนุญาตเป็นผู้ประกอบโรคศิลปะสาขาการแพทย์แผนไทย ประเภทการนวดไทยตามกฎหมาย

(ข) สถานที่เพื่อสุขภาพหรือเพื่อเสริมสวย

(ค) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๔) สถานที่ที่มีอาหาร สุราหรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่ายหรือให้บริการ ดังต่อไปนี้

(ก) มีดนตรี มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง

(ข) มีการจัดอุปกรณ์การร้องเพลงประกอบดนตรีให้แก่ลูกค้า (คาราโอเกะหรือร้านที่ลูกค้าสามารถขึ้นร้องเพลงได้)

(ค) มีการเต้นหรือยินยอมให้มีการเต้นหรือการเต้นบริเวณโต๊ะอาหารหรือเครื่องดื่ม โดยเฉพาะ

(ง) มีลักษณะของสถานที่ การจัดแสงหรือเสียงหรืออุปกรณ์อื่นใดตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๕) สถานที่ที่มีอาหาร สุราหรือเครื่องดื่มอย่างอื่นจำหน่าย โดยจัดให้มีการแสดงดนตรีหรือการแสดงอื่นใดเพื่อการบันเทิง (ร้านอาหารที่มีดนตรีแต่ไม่มีนักร้อง นักแสดงหรือพนักงานนั่งกับลูกค้า)

(๖) สถานที่อื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ใดเปิดดำเนินกิจการเพื่อหวังประโยชน์ทางการค้า อันมีลักษณะตาม ๖ ข้อดังกล่าวต้องได้รับการอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ หากผู้ใดเปิดสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต ก็จะมีโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ใบอนุญาตให้ตั้งสถานบริการนั้นไม่ว่าจะอนุญาต ณ วันที่เท่าใดก็ตาม จะมีอายุถึงแค่สิ้นปีนั้นๆ เท่านั้น ใบอนุญาตจะระบุรายละเอียดเกี่ยวกับผู้รับใบอนุญาต สถานที่ ขนาดพื้นที่ เวลาเปิด-ปิดของสถานบริการนั้นๆ หากมีการเปลี่ยนแปลงและยื่นขออนุญาตต่อผู้มีอำนาจ ผู้ยื่นขอตั้งสถานบริการจะต้องได้รับการตรวจสอบประวัติว่ามีคุณสมบัติเหมาะสม ดังนี้

๑. อายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์
๒. ไม่เป็นผู้ประพฤดิเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรม
๓. ไม่เป็นผู้วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
๔. ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคติดต่ออันเป็นที่รังเกียจของสังคม โรคพิษสุราเรื้อรัง หรือโรคยาเสพติดให้โทษอย่างร้ายแรง

๕. ไม่เป็นผู้เคยต้องรับโทษในความผิดเกี่ยวกับเพศตามประมวลกฎหมายอาญาในความผิดว่าด้วยการค้าหญิงและเด็ก โดยผู้ประสงค์จะรับอนุญาต ต้องยื่นขอทำ ณ ที่ว่าการอำเภอ (สำหรับในต่างจังหวัด) และสถานีตำรวจ (สำหรับกรุงเทพมหานคร) เมื่อได้รับการพิมพ์มือที่สถานีตำรวจและส่งไปตรวจสอบประวัติการต้องโทษแล้ว หากเป็นการขออนุญาตในปีแรก ก็ต้องรอจนได้รับการอนุญาตเป็นที่เรียบร้อย จึงจะสามารถเปิดดำเนินกิจการได้ แต่หากเป็นการขออนุญาตในปีต่อไป เมื่อได้รับหนังสือจากที่ว่าการอำเภอส่งถึงสถานีตำรวจให้ทำการพิมพ์มือ ตรวจสอบประวัติแล้วให้อุบลมเปิดสถานบริการต่อไปได้ แม้ใบอนุญาตฯ ยังไม่ได้รับการอนุญาต

หลังจากที่ได้รับอนุญาตเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ผู้รับอนุญาตก็มีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายหลายประการ เพื่อควบคุมสถานบริการให้ดำเนินกิจการได้อย่างสงบเรียบร้อย โดยมีข้อกำหนดหลายข้อไว้ควบคุมผู้รับใบอนุญาต เจ้าของ ผู้ดูแล นิติบุคคล กรรมการผู้จัดการของสถานบริการดังกล่าว พอสรุปได้เป็นข้อๆ ดังนี้

- สถานบริการต้องไม่ปล่อยปละละเลยให้มีอายุต่ำกว่ายี่สิบปีบริบูรณ์ ซึ่งมีได้ทำงานในสถานบริการนั้นเข้าไปในสถานบริการ โดยสถานบริการต้องจัดผู้ตรวจสอบบัตรประชาชนหรือเอกสารแสดงอายุของผู้ที่จะเข้าใช้บริการทุกครั้ง (มาตรา ๑๖/๑)

- สถานบริการต้องจัดทำบัตรประวัติของพนักงาน ก่อนเริ่มเข้าทำงานในสถานบริการและคอยปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ รวมทั้งให้พนักงานติดหมายเลขประจำตัวในสถานบริการให้ชัดเจน (มาตรา ๑๔),(มาตรา ๑๗)

- สถานบริการต้องไม่ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่เป็นเจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบ และนำไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย (มาตรา ๑๖ (๖))

- สถานบริการต้องไม่รับเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีบริบูรณ์เข้าทำงาน (มาตรา ๑๖(๒))

- สถานบริการต้องไม่จำหน่ายสุรา ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอาการเมามจนประพฤดิ์รุนแรงหรือครองสติไม่ได้เข้าไป หรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ (มาตรา ๑๖ (๒),(๓))

- สถานบริการต้องไม่ยินยอมให้ผู้ที่ไม่มีหน้าที่เฝ้าดูแลสถานบริการนั้นพักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ (มาตรา ๑๖ (๔))

- สถานบริการต้องควบคุมมิให้มีการแสดงในทางลามกหรืออนาจาร และมีให้มีสัตว์ร้ายเข้าร่วมการแสดงในสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ชม (มาตรา ๑๙)

ทั้งนี้ การควบคุมสถานบริการนอกจากมาตรการทางกฎหมาย ที่เจ้าหน้าที่สามารถจับได้ในขณะที่เข้าทำการตรวจสอบแล้ว ยังมีมาตรการทางการปกครองคอยควบคุมสถานบริการดังนี้

- หากตรวจพบการกระทำความผิดสถานเบา ตามมาตรา ๑๔,๑๕,๑๖ (๒) (๓) หรือกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๗ ผู้จับกุมหรือเจ้าหน้าที่ที่ตรวจพบการกระทำความผิดสามารถทำหนังสือไปยังผู้อนุญาต (ผู้บัญชาการตำรวจนครบาลเป็นผู้อนุญาตสำหรับเขตกรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับจังหวัดอื่น) ให้พิจารณาสั่งพักใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกินสามสิบวัน

- หากตรวจพบการกระทำความผิดขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการมั่วสุมเพื่อกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดหรือมีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการและความตามมาตรา ๑๖/๑ วรรค ๑,๑๖ (๑), (๔), (๕), (๖), และมาตรา ๑๙ หรือกฎกระทรวงซึ่งกำหนดเวลาเปิด- ปิดสถานบริการ สามารถเสนอสั่งพักใบอนุญาตได้ครั้งละไม่เกิน ๙๐ วัน

๓.๙ พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖

พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๔๙๖”

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ “กิจการแพปลา” หมายความว่า การกระทำอันเป็นปกติธรรมดาอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(ก) การให้กู้ยืมเงินหรือให้เช่า ให้เช่าซื้อ ให้ยืมเรือ เครื่องมือ ทำการประมงหรือสิ่งอุปกรณ์การประมง เพื่อให้ผู้กู้ยืมหรือผู้เช่า ผู้เช่าซื้อ ผู้ยืม ประกอบกิจการประมงหรือทำการค้าสินค้าสัตว์น้ำโดยมีข้อตกลงกันโดยตรงหรือโดยปริยายว่า ผู้กู้ยืม หรือผู้เช่า ผู้เช่าซื้อ ผู้ยืม จะต้องนำสินค้าสัตว์น้ำมาให้ผู้ให้กู้ยืม หรือผู้ให้เช่า ผู้ให้เช่าซื้อ ผู้ให้ยืม เป็นตัวแทนทำการขายสินค้าสัตว์น้ำนั้น

(ข) การรับเป็นตัวแทนทำการขายสินค้าสัตว์น้ำของบุคคลอื่น

(ค) การขายสินค้าสัตว์น้ำโดยวิธีขายทอดตลาด

(ง) กิจการค้าสินค้าสัตว์น้ำ โดยวิธีอื่นใดตามที่จะได้มีพระราชกฤษฎีกา ระบุว่าเป็นกิจการ

แพปลา

“สินค้าสัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์น้ำตามความหมายแห่งกฎหมาย ว่าด้วยการประมง ไม่ว่าจะยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ และรวมตลอดถึงผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำทุกชนิด ซึ่งเป็นวัตถุดิบค้า

“สะพานปลา” หมายความว่า สถานที่หรือบริเวณซึ่งได้มีประกาศให้เป็นที่ตั้งประกอบกิจการแพปลาตามพระราชบัญญัตินี้

“ค่าบริการ” หมายความว่า เงินค่าจัดสถานที่และอำนวยความสะดวกในการซื้อขายสินค้าสัตว์น้ำที่สะพานปลา

มาตรา ๒๙ ห้ามมิให้ผู้ใดประกอบกิจการแพปลา เว้นแต่ได้รับใบอนุญาตและเสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๐ ห้ามมิให้ผู้ใดกระทำการเป็นผู้ขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำที่สะพานปลา เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตและเสียค่าธรรมเนียมตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๕ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการแพปลาที่สะพานปลา รับซื้อสินค้าสัตว์น้ำเสียเอง เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของสินค้าสัตว์น้ำนั้น ในกรณีเช่นนี้ ห้ามมิให้เรียกเก็บค่านายหน้าจากเจ้าของสินค้าสัตว์น้ำนั้น

มาตรา ๓๘ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๒๙ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่ต่ำกว่าห้าพันบาท แต่ไม่เกินกว่าหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๓๙ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๕ หรือฝ่าฝืนข้อกำหนดของอธิบดีออกตามความในมาตรา ๓๑ (๑) (๒) (๓) และ (๕) หรือขัดขวางการขายทอดตลาดสินค้าสัตว์น้ำโดยองค์การสะพานปลา ตามความในมาตรา ๓๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาทหรือจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๔๐ ผู้ใดไม่กรอกแบบพิมพ์ยื่น หรือแกล้งกรอกแบบพิมพ์ที่อธิบดีกำหนดไม่ครบถ้วน หรือไม่ปฏิบัติตามข้อกำหนดของอธิบดีว่าด้วยการกรอกแบบพิมพ์นั้น หรือกรอกแบบพิมพ์เช่นว่านั้นโดยรู้ว่าเป็นเท็จ หรือไม่ยอมให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบสมุดบัญชีหรือเอกสารตามคำสั่งของอธิบดี หรือไม่อำนวยความสะดวกในการตรวจสอบเช่นว่านั้นตามความในมาตรา ๓๒ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

สถานที่เกิดเหตุอยู่บนเรือไทยหรือเรือต่างประเทศ

(ก) กองทัพเรือ มีภารกิจและพื้นที่รับผิดชอบทางทะเล นอกจากการรักษาความมั่นคงของชาติแล้ว ยังมีอำนาจหน้าที่ในการรักษากฎหมายในทะเลตามกฎหมายต่างๆ รวม ๒๙ ฉบับ เช่น พระราชบัญญัติอำนาจทหารเรือปราบปรามการกระทำความผิดบางอย่างทางทะเล พ.ศ. ๒๔๙๐ มาตรา ๔ เมื่อปรากฏว่ามีการกระทำหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำเกี่ยวกับการนำข้าวหรือสินค้าอื่นหรือยาเสพติดออกนอกหรือเข้ามาในราชอาณาจักร หรือการที่คนต่างด้าวเข้ามาหรือนำคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักร ทั้งนี้ โดยทางทะเล ทางลำน้ำซึ่งติดต่อกับต่างประเทศหรือทางลำน้ำซึ่งออกไปสู่ทะเลได้ หรือทำการประมงทางทะเลอันเป็นความผิดต่อกฎหมายว่าด้วยการสำรวจและห้ามกักกันข้าว กฎหมายว่าด้วยการควบคุมเครื่องอุปโภคบริโภคและของอื่นๆ ในภาวะคับขัน กฎหมายว่าด้วยการส่งออกนอกและการนำเข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งสินค้า กฎหมายว่าด้วยแร่ กฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติด กฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองหรือกฎหมายเกี่ยวกับการประมง ให้เจ้าหน้าที่ทหารเรือมีอำนาจสืบสวนสอบสวนได้ และมีอำนาจทำการหรือสั่งให้ทำการเฉพาะเท่าที่จำเป็นดังต่อไปนี้

- (๑) ตรวจค้น
- (๒) จับเรือ
- (๓) ยึดเรือ
- (๔) จับและควบคุมผู้ต้องหา

นอกจากนี้อำนาจหน้าที่ดังกล่าวแล้ว กองทัพเรือยังมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ.๒๕๘๑ พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ.๒๕๕๑ และพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ.๒๕๖๙ เป็นต้น

เจ้าหน้าที่ทหารเรือจึงเป็นทั้งพนักงานเจ้าท่า พนักงานศุลกากร พนักงานประมง พนักงานตรวจแรงงาน และเป็นเจ้าพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายอื่นๆ ในขณะเดียวกัน รวมทั้งมีสิทธิในการขึ้นตรวจเรือในเขตเศรษฐกิจจำเพาะและทะเลหลวงในกรณีมีเหตุอันควรสงสัย ๕ กรณี และสิทธิในการไล่ตามติดพันเรือต่างชาติออกไปนอกเขตเศรษฐกิจจำเพาะและทะเลหลวงตามอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยกฎหมายทะเล ค.ศ.๑๙๘๒ ดังนั้น ในการปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการปราบปรามการกระทำผิดตามกฎหมายป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ โดยเฉพาะกรณีที่ต้องการปฏิบัติโดยลำพังหรือปฏิบัติการร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในขั้นตอนต่างๆ ตั้งแต่การรับแจ้งเหตุการณ์ ตรวจสอบข้อเท็จจริง การเข้าช่วยเหลือ ตรวจค้น จับกุมตามแต่สถานการณ์ โดยกองทัพเรือมีพร้อมทั้งด้านบุคคลในการปฏิบัติการในทะเล

(ข) กองบังคับการตำรวจน้ำ มีอำนาจหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย ป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมทั่วราชอาณาจักร ปฏิบัติงานตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและกฎหมายอื่นอันเกี่ยวกับความผิดทางอาญาในเขตน่านน้ำไทย ท่าเรือชายฝั่งทะเลซึ่งเป็นอาณาเขตของประเทศไทย รวมทั้งเขตเศรษฐกิจจำเพาะ และในทะเลหลวงเฉพาะเรือไทย และความผิดอันที่เกี่ยวข้องเนื่องปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมายโดยถือปฏิบัติในพื้นที่รับผิดชอบตามหน้าที่คือ พื้นที่ในทะเลอาณาเขต ๑๒ ไมล์ทะเลจากเส้นฐานและพื้นที่ในทะเลเขตต่อเนื่องอีก ๑๒ ไมล์ทะเล รวมทั้งพื้นที่ในแม่น้ำใกล้ฝั่งทะเลและพื้นที่ตามลำแม่น้ำโขงโดยมีเรือตรวจการณเป็นยานพาหนะในการออกตรวจทางทะเลและแม่น้ำ สามารถประสานงานโดยตรงกับตำรวจน้ำได้ที่โทรศัพท์สายด่วนหมายเลข ๐-๒๓๘๔-๒๓๔๒

นอกจากนี้อธิบดีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี (หรือกรมเจ้าท่า) ได้มอบอำนาจให้ตำรวจน้ำ มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) สั่งห้ามหรือจำกัดมิให้เรือรับจ้างในเขตใดๆ เมื่อเห็นว่าการเดินเรือรับจ้างนั้นจะเป็นเหตุให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย หรือเกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน (มาตรา ๕ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)

(๒) การฝ่าฝืนตามข้อ (๑) จะสั่งงดการเดินเรือหรือยึดใบอนุญาตชั่วคราวได้ไม่เกิน ๖ เดือน (มาตรา ๗ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)

(๓) สั่งยึดใบอนุญาตใช้เรือไว้ มีกำหนดไม่เกิน ๖ เดือน หากฝ่าฝืนใช้เรือที่ไม่มีใบอนุญาตใช้เรือ หรือใบอนุญาตใช้เรือสิ้นอายุ หรือผิดไปจากเขตการเดินเรือ (มาตรา ๙ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)

(๔) เมื่อมีเหตุจำเป็นเพื่อความปลอดภัยแก่การเดินเรือใหม่ อำนาจประกาศกำหนดเส้นทางเดินเรือในแม่น้ำลำคลองเป็นการชั่วคราว หากฝ่าฝืนมีอำนาจให้ยึดประกาศนียบัตรควบคุมเรือได้ (มาตรา ๕๒ ทวิ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)

(๕) ยึดใบอนุญาตหรือประกาศนียบัตรของผู้ที่ฝ่าฝืนในเรื่องความเร็วเรือเกินอัตราที่เจ้าหน้าที่เจ้าท่ากำหนด (มาตรา ๑๐๑ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)

(๖) มีอำนาจออกคำสั่งห้ามใช้เรือที่มีสภาพไม่ปลอดภัยหรือไม่เหมาะสมกับการใช้งานจนกว่าจะแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้เรียบร้อย (มาตรา ๑๓๙ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)

(๗) มีอำนาจขึ้นไปตรวจตราเรือทุกลำเพื่อความเรียบร้อยถูกต้อง (มาตรา ๑๕๘ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ.๒๔๕๖)

(๘) มีอำนาจสั่งพักใบอนุญาตใช้เรือ สำหรับเรือไทยที่ได้รับอนุญาตแล้วมีอุปกรณ์การเดินเรือที่ไม่ถูกต้องครบถ้วน (มาตรา ๑๖๐ วรรคแรกและวรรคสอง พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)

(๙) สั่งห้ามเรือโดยสาร หรือเรือบรรทุกสินค้าโดยสารที่มีสภาพไม่ปลอดภัยต่อคนโดยสารหรือไม่เหมาะกับการใช้งาน (มาตรา ๑๗๐ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)

(๑๐) สั่งกักเรือลำใดที่บรรทุกเกินกว่าเส้นแนวน้ำที่กำหนดในใบสำคัญการตรวจเรือ จนกว่าจะดำเนินการให้เรียบร้อย (มาตรา ๑๗๖ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)

(๑๑) ออกคำสั่งงดใช้ใบอนุญาตหรือใบประกาศนียบัตร กรณีผู้ได้รับหย่อนความสามารถหรือประพฤติน่าสงสัยไม่สมควรแก่หน้าที่ (มาตรา ๒๕๑ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖)

(ค) กรมเจ้าท่า มีอำนาจหน้าที่ในการควบคุม กำกับดูแลด้านความปลอดภัยต่อการสัญจรทางน้ำและระบบการขนส่งทางน้ำของประเทศในภาพรวม มีเครื่องมือหรือกลไกในการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยใช้อำนาจกฎหมายที่อยู่ในความรับผิดชอบทั้งสิ้น ๑๑ ฉบับ ทั้งนี้ กฎหมายที่มีความสำคัญและเกี่ยวข้องกับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ในด้านการบังคับใช้แรงงานและบริการในเรือประมง ได้แก่ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ และพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. ๒๔๘๑ ซึ่งกฎหมายได้ให้อำนาจแก่พนักงานเจ้าหน้าที่เจ้าท่าคนใดก็ดี หรือผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากเจ้าท่า มีอำนาจในการขึ้นตรวจเรือได้ทุกลำที่อยู่ในราชอาณาจักรไทย เพื่อให้ทราบว่าได้มีการละเมิดต่อข้อบังคับในพระราชบัญญัตินี้หรือไม่

การขึ้นตรวจตราจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ในเรือประมงนั้น กรมเจ้าท่าสามารถเป็นหน่วยงานสนับสนุนข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับเรือ และบุคคลประจำเรือ และเจ้าของเรือได้ เพื่อจัดเป็นประโยชน์ต่อการสืบสวนสอบสวน รวบรวมเอกสารหลักฐานในการดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิด โดยประสานการติดต่อกับหน่วยงานเจ้าท่า ทั้งในส่วนภูมิภาคและส่วนกลางได้ที่โทรศัพท์สายด่วนหมายเลข ๑๑๙๙

(ง) กรมประมง พนักงานเจ้าหน้าที่จะออกตรวจตราจับกุมผู้กระทำความผิดในน่านน้ำภายในทะเลอาณาเขตของประเทศไทย ๑๒ ไมล์ทะเลนับจากเส้นฐานที่ใช้กำหนดในการวัดทะเลอาณาเขตตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศว่าด้วยทะเล เนื่องจากความผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการประมง เป็นความผิดที่เกี่ยวข้องกับทรัพยากรธรรมชาติที่อยู่ภายในน่านน้ำซึ่งเป็นที่จับสัตว์น้ำ หรือเขตการประมงของประเทศไทย ดังนั้น อำนาจการจับกุมของพนักงานเจ้าหน้าที่จึงอยู่ภายในเขตดังกล่าวเท่านั้น มิได้มีอำนาจออกไปทำการจับกุมนอกน่านน้ำหรือในเขตทะเลหลวง (High Sea) แต่ประการใด เว้นแต่ เป็นกรณีที่อยู่ระหว่างการไล่ติดตามจับกุมผู้กระทำความผิด (Hot pursuit) ซึ่งความผิดได้เกิดขึ้นก่อนหน้านั้นแล้วในน่านน้ำที่รัฐชายฝั่งมีอำนาจจับกุมเท่านั้น

การเข้าตรวจเรือ พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมประมงจะใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. ๒๔๘๑ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖ เพื่อตรวจสอบเอกสารเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ เช่น ใบทะเบียนเรือ ใบอนุญาตให้เข้าเรือ ใบอนุญาตผู้ควบคุมเรือ ตามที่ได้รับมอบอำนาจจากท่า ตลอดจนจะใช้อำนาจพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐ ในการตรวจสอบอาชญาบัตร (ใบอนุญาตให้ใช้เครื่องมือทำการประมง) ว่าได้รับอนุญาตถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ มีการระบุบุคคลผู้มีสิทธิ์ใช้เครื่องมือทำการประมงอยู่ในอาชญาบัตรถูกต้องหรือไม่เท่านั้น โดยสามารถประสานงานโดยตรงกับสำนักงานประมงประจำจังหวัดนั้นๆ หรือสำนักบริหารจัดการด้านการประมง ได้ที่โทรศัพท์หมายเลข ๐๒-๕๖๑-๓๖๕๑

๔. กฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๔.๑ พ.ร.บ.คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๑๐	- ไม่ไปให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องที่อยู่ ตามหนังสือเรียกของคณะกรรมการ	มาตรา ๖๑ - ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๑	- ไม่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร หรือออกไปนอกราชอาณาจักรตามช่องทางตรวจคนเข้าเมืองตามสถานีหรือท้องที่ตามที่กำหนดและตามเวลาที่กำหนดไว้	มาตรา ๖๒ - ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี และปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๒(๑)	- คนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักร โดยไม่มีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางอันถูกต้องและยังสมบูรณ์อยู่ - คนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับการตรวจลงตราในหนังสือเดินทาง หรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางจากสถานทูตหรือจากกระทรวงการต่างประเทศหรือสถานกงสุลในต่างประเทศ	มาตรา ๗๐ -ปรับเรียงรายตัวตนต่างด้าว คนละไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๘	- เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักรหรือออกไปนอกราชอาณาจักรไม่ยื่นรายการตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงและไม่ผ่านการตรวจอนุญาตของพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา ๖๒ - ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปีและปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๓	- เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะไม่นำพาหนะเข้ามาในราชอาณาจักรหรือออกไปนอกราชอาณาจักรตามช่องทางตรวจคนเข้าเมือง เขตท่า สถานีหรือท้องที่ตามกำหนดเวลา	มาตรา ๖๕ - ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปีหรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๕	- เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะไม่แจ้งกำหนดวันและเวลาที่พาหนะเข้ามาถึงหรือออกจากเขตท่า สถานีหรือท้องที่ตามแบบที่กำหนดต่อพนักงานตรวจคนเข้าเมืองภายในกำหนดเวลา	มาตรา ๖๖ - ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๒ เดือนหรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๖	- เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำพาหนะเข้ามาหรือออกไม่ยื่นรายการตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวงและผ่านการตรวจของพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา ๖๖ - ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๒ เดือนหรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๒๖ วรรค ๑	- เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำพาหนะเข้ามาในหรือนำออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่ยื่นรายการตามแบบที่กำหนดไว้และไม่ผ่านการตรวจของพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา ๖๖ - ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๒ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๗ (๑) วรรค ๑	- เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำพาหนะเข้ามาหรือออกไปนอกราชอาณาจักร ให้คนโดยสารหรือหรือคนประจำพาหนะไปเสียจากพาหนะหรือสถานที่กำหนดโดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (ดูข้อยกเว้นประกอบด้วย)	มาตรา ๖๗ - ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๗ (๒)	- เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ นำพาหนะเข้ามาหรือออกไปนอกราชอาณาจักรไม่ยื่นบัญชีคนโดยสารและบัญชีคนประจำพาหนะและผู้ควบคุมพาหนะต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่กำหนด	มาตรา ๖๖ - ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๒ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๗ (๓)	- เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำพาหนะเข้ามาหรือออกไปนอกราชอาณาจักร ไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในกาปฏิบัติตามกฎหมาย	มาตรา ๖๗ - ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๘ วรรค ๑	- เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะไม่แจ้งการเพิ่มหรือลดหรือเปลี่ยนคนประจำพาหนะหรือไม่แจ้งการไม่กลับออกไปนอกราชอาณาจักรของคนประจำพาหนะต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด	มาตรา ๖๘ - ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๘ วรรค ๒	- เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะไม่มอบคนประจำพาหนะที่เป็นคนต่างด้าว และจะไม่กลับออกไปนอกราชอาณาจักรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่โดยมิชักช้า	มาตรา ๖๙ - ปรับเรียวยรายตัวคนประจำพาหนะที่มีได้นำมามอบ คนละไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๙ วรรค ๑	- เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะไม่ควบคุมคนต่างด้าวต้องห้ามเข้าเมืองไว้ในพาหนะหรือไม่ส่งตัวคนต่างด้าวที่ห้ามเข้าเมืองไปตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา ๗๑ - ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท (วรรค ๑) ถ้าการไม่ปฏิบัติตามพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเหตุให้คนต่างด้าวหลบหนี จำคุกไม่เกิน ๑๐ ปีและปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท (วรรค ๒)
มาตรา ๒๙ วรรค ๒	- คนต่างด้าวหลบหนีการควบคุมตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา ๗๒ - ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๓๐	- เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะไม่หยุดพาหนะหรือไม่นำพาหนะไปตรวจตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา ๗๓ - ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๒๖ วรรค ๑	- เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำพาหนะเข้ามาในหรือนำออกไปนอกราชอาณาจักรโดยไม่ยื่นรายการตามแบบที่กำหนดไว้และไม่ผ่านการตรวจของพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา ๖๖ - ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๒ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๗ (๑) วรรค ๑	- เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำพาหนะเข้ามาหรือออกไปนอกราชอาณาจักร ให้คนโดยสารหรือหรือคนประจำพาหนะไปเสียจากพาหนะหรือสถานที่กำหนดโดยมิได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ (ดูข้อยกเว้นประกอบด้วย)	มาตรา ๖๗ - ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๓๑	- ขึ้นไปบนพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรหรือนำยานพาหนะอื่นเข้าเทียบยานพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่ได้ตรวจหรือยังตรวจไม่เสร็จหรือเข้าไปในบริเวณหรือสถานที่ที่จัดไว้เพื่อการตรวจโดยมิได้รับอนุญาต (ว.๑) - เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะยินยอมหรือละเลยให้ผู้อื่นขึ้นไปบนพาหนะหรือนำพาหนะอื่นเข้าเทียบ หรือเข้าไปในบริเวณหรือสถานที่ที่จัดไว้เพื่อการตรวจที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่ได้ตรวจหรือยังตรวจไม่เสร็จ (ว.๒)	มาตรา ๗๔ - ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๓๒	- ขึ้นไปบนพาหนะที่จะออกไปนอกราชอาณาจักร หรือนำยานพาหนะอื่นเข้าเทียบยานพาหนะที่ออกไปนอกราชอาณาจักรในระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจหรือหลังจากพนักงานที่ทำการตรวจแล้วแต่อยู่ในราชอาณาจักร โดยมีได้รับอนุญาต (ว.๑) - เข้าไปในบริเวณหรือสถานที่ที่จัดไว้เพื่อการตรวจในระหว่างผู้ซึ่งจะออกไปนอกราชอาณาจักรยังมีได้ขึ้นไปบนพาหนะ (ว.๒) - เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะยินยอมหรือนำพาหนะอื่นเข้ามาเทียบในระหว่างพนักงานเจ้าหน้าที่ทำการตรวจหรือหลังจากตรวจแล้วแต่ยังอยู่ในราชอาณาจักรหรือให้ผู้อื่นเข้ามาในบริเวณหรือสถานที่ที่จัดไว้เพื่อการตรวจในระหว่างผู้ซึ่งจะออกไปนอกราชอาณาจักรยังมีได้ขึ้นไปบนพาหนะ (ว.๓)	มาตรา ๗๔ - ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๓๗(๑)	- คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวไม่ประกอบอาชีพหรือรับจ้างทำงานโดยมิได้รับอนุญาต	มาตรา ๗๕ - ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี และปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๓๗(๒)	- คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวไม่พักอาศัย ณ ที่ที่ได้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ (ดูข้อยกเว้นประกอบด้วย)	มาตรา ๗๖ - ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท และปรับอีกไม่เกินวันละ ๒๐๐ บาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
มาตรา ๓๗(๓)	- คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวไม่แจ้งการย้าย หรือการเปลี่ยนที่พักอาศัยต่อเจ้าพนักงานตำรวจท้องที่ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด	มาตรา ๗๖ - ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท และปรับอีกไม่เกินวันละ ๒๐๐ บาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๓๗ (๔)	- คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้เข้าราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวไม่แจ้งต่อเจ้าพนักงานตำรวจ ณ สถานีตำรวจท้องที่ของจังหวัดที่ตนเดินทางไปอยู่เกินยี่สิบสี่ชั่วโมงภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด	มาตรา ๗๖ - ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท และปรับอีกไม่เกินวันละ ๒๐๐ บาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
มาตรา ๓๗(๕)	- คนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวไม่แจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองทราบถึงที่พักอาศัยเมื่ออยู่ในราชอาณาจักรเกินเก้าสิบวัน	มาตรา ๗๖ - ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท และปรับอีกไม่เกินวันละ ๒๐๐ บาท จนกว่าจะปฏิบัติให้ถูกต้อง
มาตรา ๓๘	- เจ้าบ้าน เจ้าของ หรือผู้ครอบครองเคหสถาน หรือผู้จัดการโรงแรมรับคนต่างด้าวซึ่งได้รับอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรเป็นกาชั่วคราวเข้าพักอาศัยโดยไม่แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด	มาตรา ๗๗ - ปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท - ถ้าเป็นผู้จัดการโรงแรมปรับตั้งแต่ ๒,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๔๙	- ผู้ถือ หรือครอบครองไม่ส่งคืนใบสำคัญถิ่นที่อยู่ใช้ไม่ได้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา ๗๘ - ปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐ บาท
มาตรา ๕๖ วรรค ๑	- เจ้าของพาหนะผู้ควบคุมพาหนะหรือผู้ถือตั๋ว เอกสารหรือหลักฐานไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ที่สั่งมิให้ยกเลิกคืน หรือเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญในตัวเอกสารหรือหลักฐาน	มาตรา ๗๙ - จำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกินวันละ ๕๐๐ บาทจนกว่าคนต่างด้าวจะกลับออกไปนอกราชอาณาจักรแต่มีให้ปรับเกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๕๖ วรรค ๒	- ทำลาย หรือทำให้ลบล้างซึ่งคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้ติดไว้หรือประทับข้อความไว้บนตัวเอกสารหรือหลักฐาน	มาตรา ๘๐ - ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท
มาตรา ๖๓	- นำหรือพาคนต่างด้าวเข้ามาในราชอาณาจักรหรือกระทำให้ด้วยประการใดๆ อันเป็นอุปการะหรือช่วยเหลือหรือให้ความสะดวกแก่คนต่างด้าวให้เข้ามาในราชอาณาจักรโดยผิดกฎหมาย	มาตรา ๖๓ - ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี และปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๖๔	- ให้ที่พักอาศัยซ่อนเร้น หรือช่วยด้วยประการใดๆ แก่บุคคลต่างด้าวที่เข้าเมืองโดยผิดกฎหมายเพื่อให้คนต่างด้าวนั้นจากการจับกุม	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี และปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๘๑	- คนต่างด้าวอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตหรือการอนุญาตสิ้นสุดหรือถูกเพิกถอน	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๘๒	- คนต่างด้าวหลีกเลี่ยงไม่ปฏิบัติตาม ขัดขืน หรือไม่ยอมรับทราบคำสั่งตามกฎหมาย (เป็นคำสั่งลับให้เดินทางออกไปนอกราชอาณาจักร)	- ปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท ถ้าไม่เดินทางออกนอกราชอาณาจักร จำคุกไม่เกิน ๒ ปีและปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐บาท (วรรค๒)

๔.๒ พระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๙	- ผู้รับใบอนุญาตผู้ใด ทำงานนอกจากงานตามมาตรา ๗ และนอกจากได้รับใบอนุญาตจากนายทะเบียน	มาตรา ๕๒ - ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๓	- ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดทำงานอันเป็นการฝ่าฝืนเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนด	มาตรา ๕๒ - ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๔	- ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดทำงานนอกจากงานที่ได้รับอนุญาต	มาตรา ๕๒ - ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๒	- ผู้รับใบอนุญาตไม่แจ้งเกี่ยวกับการรับราชการขยายเวลาทำงานต่อนายทะเบียน	มาตรา ๕๓ - ปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๔	- ไม่มีใบอนุญาตอยู่กับตัวหรืออยู่ ณ สถานที่ทำงานในระหว่างเวลาทำงานเพื่อแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่นายทะเบียน	มาตรา ๕๓ - ระวังโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๖ วรรค ๑	- ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดทำงานนอกประเภทหรือลักษณะงานกับนายจ้าง ณ ที่ตั้งหรือสถานที่และเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาต	มาตรา ๕๒ - ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๖ วรรค ๒	- ผู้รับใบอนุญาตเปลี่ยนหรือเพิ่มประเภท หรือลักษณะงาน โดยไม่ได้รับอนุญาตจากนายทะเบียน	มาตรา ๕๒ - ปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๗ วรรค ๓	- รับคนต่างด้าวที่ไม่มีใบอนุญาตเข้าทำงาน	มาตรา ๕๔ - ระวังโทษปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาทต่อคนต่างด้าว ๑ คน
มาตรา ๔๘	- ไม่ปฏิบัติตามหนังสือสอบถามหรือหนังสือเรียกของนายทะเบียนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่	มาตรา ๕๕ - ระวังโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท

๔.๓ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๖(๑)	- ผู้ใดกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์	มาตรา ๕๒ - ระวังโทษจำคุก ๔ - ๑๐ ปี และปรับ ๘๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๖ (๒)	- ผู้ใดกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์โดยกระทำแก่บุคคลอายุเกิน ๑๕-๑๘ ปี	- ระวังโทษจำคุก ๖-๑๒ ปี และปรับ ๑๒๐,๐๐๐ - ๒๔๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๖ (๒)	- ผู้ใดกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์โดยกระทำแก่บุคคลอายุไม่เกิน ๑๕ ปี	- ระวังโทษจำคุก ๘-๑๕ ปี และปรับ ๑๖๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๗ (๑)	- สนับสนุนการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์	- ระวังโทษตามมาตรา ๕๒
มาตรา ๗ (๒)	อุปการะโดยให้ทรัพย์สิน จัดหาที่ประชุม หรือที่พำนักให้แก่ผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์	- ระวังโทษตามมาตรา ๕๒
มาตรา ๗ (๓)	- ช่วยเหลือด้วยประการใดเพื่อให้ผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ให้พ้นจากการถูกจับกุม	- ระวังโทษตามมาตรา ๕๒
มาตรา ๗ (๔)	- เรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ เพื่อมิให้ผู้กระทำความผิดถูกลงโทษ	- ระวังโทษตามมาตรา ๕๒
มาตรา ๗ (๕)	- ชักชวน ชี้นำ หรือติดต่อบุคคลให้เข้าเป็นสมาชิกองค์กรอาชญากรรมเพื่อประโยชน์ในการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์	- ระวังโทษตามมาตรา ๕๒
มาตรา ๘	- ตระเตรียมเพื่อค้ามนุษย์	- ระวังโทษ ๑ ใน ๓
มาตรา ๙	- สมคบค้ามนุษย์โดยตกลงกันตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไป	- ระวังโทษไม่เกินกึ่งหนึ่ง
มาตรา ๑๐	- ร่วมกันค้ามนุษย์ตั้งแต่ ๓ คนขึ้นไปหรือโดยสมาชิกขององค์กรอาชญากรรม	- ระวังโทษหนักกว่าโทษที่บัญญัติไว้กึ่งหนึ่ง
มาตรา ๑๑	- ค้ามนุษย์นอกราชอาณาจักร	- รับโทษในราชอาณาจักร
มาตรา ๑๒	- กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ โดยแสดงตนเป็นเจ้าของพนักงานและกระทำการเป็นเจ้าพนักงานโดยไม่ได้มีอำนาจหน้าที่	- ระวังโทษเป็น ๒ เท่า
มาตรา ๑๓ วรรค ๑	- เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์	- ระวังโทษเป็น ๒ เท่า
มาตรา ๑๓ วรรค ๒	- กรรมการ ปกค. อนุกรรมการ พนักงานเจ้าหน้าที่กระทำความผิดฐานค้ามนุษย์	- ระวังโทษเป็น ๓ เท่า
มาตรา ๑๔	- ค้ามนุษย์เป็นความผิดมูลฐาน ตามกฎหมายฟอกเงิน	- ระวังโทษตามกฎหมายฟอกเงิน
มาตรา ๕๓	- นิติบุคคลกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์	- ปรับ ๒๐๐,๐๐๐-๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๕๓ วรรค ๒	- กรรมการผู้จัดการของนิติบุคคลกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์	- ระวังโทษจำคุก ๖-๑๒ปี และปรับตั้งแต่ ๑๒๐,๐๐๐-๒๔๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๕๔	- ชัดขวางกระบวนการสืบสวนสอบสวนฟ้องร้องดำเนินคดีความผิดฐานค้ามนุษย์	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๕๕	- เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการค้ามนุษย์ตาม มาตรา ๓๐ ให้แก่ผู้ไม่มีอำนาจหน้าที่	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๕๖	- เผยแพร่ โฆษณา ภาพหรือเสียงของผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท

๔.๔ ประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๒๖๙/๑	- ทำบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอมขึ้นทั้งฉบับหรือแต่ส่วนหนึ่ง ส่วนใดเติม หรือตัดทอนข้อความหรือแก้ไขด้วยประการใด ๆ ในบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่แท้จริงโดยประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น หรือประชาชน ถ้าได้กระทำให้ผู้อื่นหลงเชื่อว่าเป็นบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่แท้จริง หรือเพื่อใช้ประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใด ผู้นั้นกระทำความผิดฐานปลอมบัตรอิเล็กทรอนิกส์	มาตรา ๒๖๙/๑ - จำคุกตั้งแต่ ๑ - ๕ ปี และปรับ ตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๖๙/๒	- ทำเครื่องมือหรือวัตถุสำหรับปลอมหรือแปลงบัตรอิเล็กทรอนิกส์ - ทำเครื่องมือหรือวัตถุสำหรับให้ได้ข้อมูลในการปลอมหรือแปลงสิ่งใด ๆ เกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ - มีเครื่องมือหรือวัตถุเพื่อใช้ให้ได้เป็นข้อมูลในการปลอมหรือแปลง	มาตรา ๒๖๙/๒ - จำคุกตั้งแต่ ๑ - ๕ ปี และปรับ ตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ - ๑๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๖๙/๓	- นำเข้าในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักรซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์ปลอม - นำเข้าในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักรซึ่งเครื่องมือฯ	มาตรา ๒๖๙/๓ - จำคุกตั้งแต่ ๓ - ๑๐ ปี และปรับ ตั้งแต่ ๖๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๖๙/๔ วรรค ๑	- ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งสิ่งใด ๆ เกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ อันได้มาโดยรู้ว่าเป็นของที่ทำปลอมหรือแปลงขึ้น	มาตรา ๒๖๙/๔ วรรค ๑ - ระวังโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ - ๗ ปี หรือ ปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ - ๔๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๖๙/๔ วรรค ๒	- จำหน่าย หรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งสิ่งใด ๆ ที่ทำปลอมหรือแปลงขึ้นตาม มาตรา ๒๖๙/๑ - ผู้ใช้และจำหน่ายเป็นผู้ปลอมเองลงโทษตาม มาตรา ๒๖๙/๔ กระทั่งเดียว	มาตรา ๒๖๙/๔ วรรค ๒ - ระวังโทษจำคุกตั้งแต่ ๑ - ๑๐ ปี หรือ ปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๖๙/๕	- ใช้บัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่นโดยมิชอบในประการที่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน	มาตรา ๒๖๙/๕ - ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือ ปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๒๖๙/๖	<p>- มีไว้เพื่อนำออกใช้ซึ่งบัตรอิเล็กทรอนิกส์ของผู้อื่น โดยมีขอบในประการที่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน</p> <p>หมายเหตุ: - มาตรา ๒๖๙/๑, ๒๖๙/๒, ๒๖๙/๓, ๒๖๙/๔, ๒๖๙/๕, ๒๖๙/๖, ๒๖๙/๗ เพิ่ม เติมโดยมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๑๗) พ.ศ. ๒๕๔๗</p> <p>บทเพิ่มเติมโทษมาตรา ๒๖๙/๗</p> <p>ถ้าการกระทำความผิดกล่าวในหมวดนี้เป็นการกระทำเกี่ยวกับบัตรอิเล็กทรอนิกส์ที่ออกได้ออกให้แก่ผู้มีสิทธิใช้ เพื่อใช้ประโยชน์ในการชำระค่าสินค้า ค่าบริการหรือหนี้อื่นแทนการชำระด้วยเงินสดหรือใช้เบิกถอนเงินสด ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักกว่าที่บัญญัติไว้ในมาตรานี้ ๑ กึ่งหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๒๖๙/๖</p> <p>- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
มาตรา ๒๖๙/๘	<p>- ทำหนังสือเดินทางปลอมขึ้นทั้งฉบับ หรือแต่ส่วนหนึ่งส่วนใด เติมหรือตัดทอนข้อความหรือแก้ไขด้วยประการใด ๆ ในหนังสือเดินทางที่แท้จริง หรือประทับตราปลอมหรือลงลายมือชื่อปลอมในหนังสือเดินทางโดยประการที่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น หรือประชาชนถ้าได้กระทำเพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดลงเชื่อว่าเป็นหนังสือเดินทางที่แท้จริง (กระทำความผิดฐานปลอมหนังสือเดินทาง)</p>	<p>มาตรา ๒๖๙/๘</p> <p>- ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑- ๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
มาตรา ๒๖๙/๙ วรรค ๑	<p>- ใช้หรือมีไว้เพื่อใช้ซึ่งหนังสือเดินทางปลอม</p>	<p>มาตรา ๒๖๙/๙ วรรค ๑</p> <p>- ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑- ๑๐ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
มาตรา ๒๖๙/๙ วรรค ๒	<p>- จำหน่ายหรือมีไว้เพื่อจำหน่ายซึ่งหนังสือเดินทางปลอม</p> <p>หมายเหตุ: -การมีหนังสือเดินทางปลอมจำนวน ๒ ฉบับขึ้นไปให้สันนิษฐานไว้ก่อนว่ามีไว้เพื่อจำหน่าย</p>	<p>มาตรา ๒๖๙ วรรค ๒</p> <p>- ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓- ๒๐ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๖๐,๐๐๐ - ๔๐๐,๐๐๐ บาท (ถ้าผู้กระทำความผิดตาม วรรคหนึ่ง หรือวรรคสองเป็นผู้ปลอมซึ่งหนังสือเดินทางให้ลงโทษตามมาตรานี้แต่กระหนเดียว)</p>
มาตรา ๒๖๙/๑๐ วรรค ๑	<p>- นำเข้าหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งหนังสือเดินทางปลอม</p>	<p>มาตรา ๒๖๙/๑๐ วรรค ๑</p> <p>- ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑- ๑๐ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ</p>
มาตรา ๒๖๙/๑๐ วรรค ๒	<p>- นำเข้าหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักรซึ่งหนังสือเดินทางปลอมเพื่อจำหน่าย</p>	<p>มาตรา ๒๖๙/๑๐ วรรค ๒</p> <p>- ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓- ๓๐ปี และปรับตั้งแต่ ๖๐,๐๐๐ -๔๐๐,๐๐๐บาท</p>
มาตรา ๒๖๙/๑๑ วรรค ๑	<p>- ใช้หนังสือเดินทางของผู้อื่นโดยมิชอบในประการที่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน</p>	<p>มาตรา ๒๖๙/๑๑ วรรค ๑</p> <p>- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี และปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท</p>

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๒๖๙/๑๑ วรรค ๒	- จัดหาหนังสือเดินทางให้ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง	มาตรา ๒๖๙/๑๑ วรรค ๑ - ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี และปรับ ๒,๐๐๐-๒๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๖๙/๑๒	- ทำปลอมขึ้นซึ่งดวงตรา รอยตรา หรือแผ่นประทรวงลงตราอันใช้ในการตรวจลงตราสำหรับการเดินทางระหว่างประเทศ	มาตรา ๒๖๙/๑๒ - ระวังโทษจำคุกตั้งแต่ ๑-๑๐ ปี และปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๖๙/๑๓	- ใช้ดวงตรา รอยตรา หรือแผ่นประทรวงลงตราที่ทำปลอมขึ้น	มาตรา ๒๖๙/๑๓ - ระวังโทษจำคุกตั้งแต่ ๑-๑๐ปี และปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐-๒๐๐,๐๐๐ บาท (ถ้าผู้กระทำความผิดเป็นผู้ปลอมซึ่งดวงตรา รอยตรา หรือแผ่นประทรวงลงตราให้ลงโทษตามมาตรานี้แต่กระทบเดียว)
มาตรา ๒๖๙/๑๔	- นำเข้าในหรือส่งออกป็นอกราชอาณาจักรซึ่งดวงตรา รอยตรา หรือแผ่นประทรวงลงตราอันเป็นของปลอม	มาตรา ๒๖๙/๑๔ - ระวังโทษจำคุกตั้งแต่ ๑- ๑๐ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๒๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐บาท
มาตรา ๒๖๙/๑๕	- ใช้ดวงตรา รอยตรา หรือแผ่นประทรวงลงตราอันแท้จริงที่ใช้ในการตรวจลงตราสำหรับการเดินทางระหว่างประเทศโดยมิชอบในประการที่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน หมายเหตุ :- มาตรา ๒๖๙/๘ ถึงมาตรา ๒๖๙/๑๕ เพิ่มเติมโดยมาตรา ๕ แห่ง พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติม ป.อาญา (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ.๒๕๕๐	มาตรา ๒๖๙/๑๕ - ต้องระวางโทษ ๒ ใน ๓ ส่วนของโทษที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖๙/๑๓
มาตรา ๒๘๒ วรรค ๑	- ความผิดฐานเพื่อสนองความใคร่ เป็นรู่ระจัดหาเพื่อการอนาจารซึ่งชายหรือหญิง แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ตาม	มาตรา ๒๖๙/๑๑ วรรค ๒ - ระวังโทษจำคุกตั้งแต่ ๑-๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒,๐๐๐- ๒๐,๐๐๐บาท
มาตรา ๒๘๒ วรรค ๒	- ความผิดฐานเป็นรู่ระจัดหาบุคคลอายุเกิน๑๕ ปี แต่ไม่เกิน ๑๘ ปี ไปเพื่อการอนาจารแม้บุคคลนั้นจะยินยอม	- ระวังโทษจำคุก ๓-๑๕ ปี และปรับ ๖,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๘๒ วรรค ๓	- ความผิดฐานเป็นรู่ระจัดหาบุคคลอายุไม่เกิน๑๕ ปีไปเพื่อการอนาจาร	- ระวังโทษจำคุกตั้งแต่ ๕-๒๐ ปี และปรับ๑๐,๐๐๐-๔๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๘๒ วรรค ๔	- ความผิดฐานรับตัวบุคคลหรือเด็กซึ่งมีผู้จัดหาล่องไปหรือชักพาไปเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น หรือสนับสนุนในการกระทำความผิด	- ระวังโทษตามมาตรา ๒๘๒ วรรค ๑, วรรค ๒ ,วรรค ๓ แล้วแต่กรณี
มาตรา ๒๘๓ วรรค ๑	- ความผิดฐานเป็นรู่ระจัดหาชายหรือหญิงเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นโดยชายหรือหญิงนั้นไม่ยินยอม	- ระวังโทษจำคุก ๕-๒๐ปี และปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐-๔๐,๐๐๐บาท
มาตรา ๒๘๓ วรรค ๒	- ความผิดฐานเป็นรู่ระจัดหาบุคคลอายุเกิน๑๕ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปี ไปเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นโดยบุคคลนั้นไม่ยินยอม	- ระวังโทษจำคุกตั้งแต่ ๗-๒๐ปี และปรับ ๑๔,๐๐๐-๔๐,๐๐๐ บาท หรือจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา ๒๘๓ วรรค ๓	- ความผิดฐานเป็นรู่ระจัดหาเด็กอายุไม่เกิน๑๕ ปี ไปเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นโดยเด็กนั้นไม่ยินยอม	- ระวังโทษจำคุกตั้งแต่ ๑๐-๒๐ปี และปรับ ๒๐,๐๐๐-๔๐,๐๐๐ บาท หรือจำคุกตลอดชีวิตหรือประหารชีวิต

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๒๖๙/๑๑ วรรค ๒	- จัดหาหนังสือเดินทางให้ผู้กระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง	มาตรา ๒๖๙/๑๑ วรรค ๑ - ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๑๐ ปี และปรับ ๒,๐๐๐-๒๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๖๙/๑๒	- ทำปลอมขึ้นซึ่งดวงตรา รอยตรา หรือแผ่นประตวจลงตราอันใช้ในการตรวจลงตราสำหรับการเดินทางระหว่างประเทศ	มาตรา ๒๖๙/๑๒ - ระวังโทษจำคุกตั้งแต่ ๑-๑๐ ปี และปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๘๓ วรรค ๔	- ความผิดฐานรับตัวบุคคลหรือเด็กซึ่งมีผู้จัดหาล่อไปหรือชักไปเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นโดยบุคคลหรือเด็กนั้นไม่ยินยอม	- ระวังโทษตามมาตรา ๒๘๓ วรรค ๑, วรรค ๒, วรรค ๓ แล้วแต่กรณี
มาตรา ๒๘๓ ทวิ วรรค ๑	- ความผิดฐานพาบุคคลอายุเกิน ๑๕ ปี แต่ไม่เกิน ๑๘ ปี ไปเพื่อการอนาจาร แม้บุคคลนั้นจะยินยอม	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๘๓ ทวิ วรรค ๒	- ความผิดฐานพาบุคคลอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปีไปเพื่อการอนาจารแม้บุคคลนั้นจะยินยอม	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๗ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๔,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๘๓ ทวิ วรรค ๓	- ความผิดฐานซ่อนเร้นบุคคลที่ถูกพาไปเพื่อการอนาจาร	- ระวังโทษตามมาตรา ๒๘๓ ทวิ วรรค ๑ หรือวรรค ๒ แล้วแต่กรณี
มาตรา ๒๘๔	- ความผิดฐานพาผู้อื่นไปเพื่อการอนาจาร โดยบุคคลนั้นไม่ยินยอม	- ระวังโทษจำคุก ๑-๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๒,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๘๔ วรรค ๒	- ความผิดฐานซ่อนเร้นบุคคลที่ถูกพาไปเพื่อการอนาจารโดยบุคคลนั้นไม่ยินยอม	- ระวังโทษตามมาตรา ๒๘๔ วรรคแรก (มาตรา ๒๘๔ เป็นความผิดอันยินยอมความไม่ได้)
มาตรา ๒๘๕	- ถ้ากระทำความผิดตามมาตรา ๒๘๒ หรือ ๒๘๓ เป็นการกระทำแก่ผู้สืบสันดาน ศิษย์ซึ่งอยู่ในความดูแล ผู้อยู่ในความควบคุมตามหน้าที่ราชการ หรือผู้อยู่ในความครอบครอง พิทักษ์ หรืออนุบาล	- ระวังโทษหนักกว่าที่บัญญัติในมาตรานั้นๆ ๑ ใน ๓
มาตรา ๒๘๖	- ความผิดฐานบุคคลอายุยังไม่เกิน ๑๖ ปีดำรงชีพอยู่ด้วยรายได้ของผู้ค้าประเวณี	- ระวังโทษจำคุก ๗-๒๐ปี และปรับ ๑๔,๐๐๐-๔๐,๐๐๐ บาท หรือจำคุกตลอดชีวิต
มาตรา ๒๘๗ (๑)	- ความผิดฐานทำ ผลิต ,มีไว้ ,นำเข้า ,ส่งออก เพื่อการค้าหรือแจกจ่าย หรือแสดงออกแก่ประชาชนซึ่งสิ่งลามกอนาจาร	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๘๗ (๒)	- ความผิดฐานประกอบการค้าหรือส่วนเกี่ยวข้องกับสิ่งลามกอนาจาร	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๘๗ (๓)	- ความผิดฐานค้า โฆษณา บอกร้างที่สิ่งลามกจะหาได้	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๙๕	- ทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๔,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๒๙๖	- ความผิดตามมาตรา ๒๙๕ ถ้าความผิดนั้นมีลักษณะประการหนึ่งประการใดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘๙	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๙๗	- ทำร้ายร่างกายจนเป็นเหตุให้ผู้ถูกทำร้ายรับอันตรายสาหัส	- ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๖ เดือนถึง ๑๐ ปี
มาตรา ๒๙๘	- ความผิดตามมาตรา ๒๙๗ ถ้าความผิดนั้นมีลักษณะประการหนึ่งประการใดดังที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘๙	- ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒ ปีถึง ๑๐ ปี
มาตรา ๓๐๙	- ความผิดฐานข่มขืนใจผู้อื่นให้กระทำหรือไม่กระทำการ	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๓๑๐	- ความผิดฐานทำให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกายโดยหน่วงเหนี่ยวกักขัง	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๓๑๐ ทวิ	- ความผิดฐานทำให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพและให้กระทำการใดแก่ผู้กระทำหรือบุคคลอื่น	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี และปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๓๑๒	- ความผิดฐานค้าทาสหรือเอาคนลงเป็นทาส - นำเข้า,ส่งออกซึ่งชาย จำหน่าย รับหรือหน่วงเหนี่ยวเอาคนลงเป็นทาส	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๗ ปี และปรับไม่เกิน ๑๔,๐๐๐ บาท
มาตรา ๓๑๗ วรรค ๑	- พรากเด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี ไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล	- ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓-๑๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๖,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๓๑๗ วรรค ๒	- โดยทุจริต ซื่อ ขาย จำหน่ายหรือรับตัวเด็กที่ถูกพราก	- ระวางโทษเช่นเดียวกับมาตรา ๓๑๗ วรรค ๑
มาตรา ๓๑๗ วรรค ๓	- พรากเด็กเพื่อหากำไรหรือการอนาจาร	- ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๕-๒๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๐,๐๐๐-๔๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๓๑๘ วรรค ๑	- พรากผู้เยาว์อายุกว่า ๑๕ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปีโดยผู้เยาว์ไม่เต็มใจไปด้วย	- ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒-๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๔,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๓๑๘ วรรค ๒	- โดยทุจริต ซื่อ ขาย จำหน่ายหรือรับตัวผู้เยาว์ซึ่งถูกพราก	- ระวางโทษเช่นเดียวกับมาตรา ๓๑๘ วรรค ๑
มาตรา ๓๑๘ วรรค ๓	- พรากผู้เยาว์เพื่อหากำไร หรือเพื่อการอนาจาร	- ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓-๑๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๖,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๓๑๙ วรรค ๑	- พรากผู้เยาว์อายุกว่า ๑๕ ปี แต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปีโดยผู้เยาว์เต็มใจไปด้วย	- ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒-๑๐ ปี และปรับตั้งแต่ ๔,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๓๑๙ วรรค ๒	- โดยทุจริต ซื่อ ขาย จำหน่ายหรือรับตัวผู้เยาว์ที่เต็มใจไปด้วย	- ระวางโทษเช่นเดียวกับมาตรา ๓๑๙ วรรค ๑
มาตรา ๓๒๐ วรรค ๑	- ความผิดฐานพาหรือส่งคนออกนอกราชอาณาจักรโดยมิชอบ	- ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๒-๑๐ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๔,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๓๒๐ วรรค ๒	- ความผิดฐานพาหรือส่งคนออกนอกราชอาณาจักรโดยมิชอบกรณีพิเศษ	- ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๓-๑๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๖,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ บาท

๔.๕ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. ๒๕๓๙

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๖	- เข้าไปมั่วสุมในสถานการค้าประเวณีเพื่อประโยชน์ในการค้าประเวณีของตนเองหรือผู้อื่น	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๙ วรรค ๑	- เป็นธุระจัดหาซึ่งบุคคลใดเพื่อให้บุคคลนั้นกระทำการค้าประเวณี	- ระวางโทษจำคุก ๑-๑๐ ปี ปรับ ๒๐,๐๐๐-๒๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๙ วรรค ๒	- เป็นธุระจัดหาโดยกระทำแก่บุคคลอายุกว่า ๑๕ ปีแต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปี	- ระวางโทษจำคุก ๕-๑๕ ปีและปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐-๓๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๙ วรรค ๓	- เป็นธุระจัดหาโดยกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี	- ระวางโทษจำคุก ๑๐-๒๐ ปี และปรับ ๒๐๐,๐๐๐-๔๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๑ วรรค ๑	- เป็นเจ้าของกิจการการค้าประเวณีผู้ดูแล หรือผู้จัดการ หรือเป็นผู้ควบคุม ผู้กระทำการค้าประเวณีในสถานการค้าประเวณี	- ระวางโทษจำคุก ๓-๑๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๖๐,๐๐๐-๓๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๑ วรรค ๒	- สถานการค้าประเวณีมีบุคคลซึ่งมีอายุกว่า ๑๕ ปีแต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปี ทำการค้าประเวณีอยู่ด้วย	- ระวางโทษจำคุก ๕-๑๕ ปี และปรับตั้งแต่ ๑๐๐,๐๐๐-๓๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๑ วรรค ๓	- สถานการค้าประเวณีมีเด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี ทำการค้าประเวณีด้วย	- ระวางโทษ ๑๐-๒๐ ปี และปรับ ๒๐๐,๐๐๐-๔๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๒	- หน่วงเหนี่ยว กักขัง ทำร้ายร่างกาย หรือขู่เข็ญ ด้วยประการใดๆ เพื่อให้ผู้อื่นกระทำการค้าประเวณี	- ระวางโทษจำคุก ๑๐-๒๐ ปี และปรับ ๒๐๐,๐๐๐-๔๐๐,๐๐๐ บาท

๔.๖ พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. ๒๕๔๖

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๒๖	- ความผิดฐานกระทำการอันเป็นข้อห้ามปฏิบัติต่อเด็ก	มาตรา ๓๘ ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๗	- ความผิดฐานโฆษณาหรือเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับเด็ก หรือผู้ปกครองอันก่อให้เกิดความเสียหายหรือดลิตีประโยชน์อื่นใดของเด็ก	มาตรา ๓๙ ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือนหรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔.๗ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๑๔	- ไม่จัดทำบัตรประวัติของพนักงานก่อนเริ่มเข้าทำงานในสถานบริการ และคอยปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอรวมทั้งให้พนักงานติดหมายเลขประจำตัวในสถานบริการให้ชัดเจน	มาตรา ๒๗ - ระวังโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๖(๑)	- รับเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี บริบูรณ์ เข้าทำงาน	มาตรา ๒๗ ระวังโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๖(๒), (๓)	- จำหน่ายสุรา, ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอาการมึนเมาจนประพฤตินุญชาหรือครองสติไม่ได้เข้าไปหรืออยู่ในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ	มาตรา ๒๗ ระวังโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๖(๔)	- ยินยอมให้ผู้ไม่มีหน้าที่เฝ้าดูแลสถานบริการนั้น พักอาศัยหลับนอนในสถานบริการ	มาตรา ๒๗ ระวังโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๖ (๕)	- ยินยอมหรือปล่อยปละละเลย ให้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดในสถานบริการ	มาตรา ๒๘ ระวังโทษปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๖(๖)	- ไม่เปิดปิดตามเวลา และไม่จัดสถานที่รวมถึงจัดคอมพิวเตอร์ให้เป็นไปตามที่กฎกระทรวงกำหนด	มาตรา ๒๘ ระวังโทษปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๖/๑ วรรค ๑	- ปล่อยปละละเลยให้ผู้มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์ ซึ่งมีได้ทำงานในสถานบริการนั้น เข้าไปในสถานบริการระหว่างเวลาทำการ, ไม่จัดผู้ตรวจสอบบัตรประชาชนหรือเอกสารแสดงอายุของผู้ที่จะเข้าใช้บริการทุกครั้ง	มาตรา ๒๗, ๒๘/๑ ระวังโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๖/๒	- ยินยอมหรือปล่อยปละละเลยให้มีการนำอาวุธเข้าไปในสถานบริการ เว้นแต่เป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่ซึ่งอยู่ในเครื่องแบบและนำเข้าไปเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย	มาตรา ๒๘/๒ ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน ปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หากเป็นอาวุธปืนโทษจำคุก ๑-๕ ปี ปรับ ๒๐,๐๐๐-๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ หากเป็นวัตถุระเบิดหรืออาวุธสงคราม โทษจำคุก ๒-๒๐ ปี ปรับ ๔๐,๐๐๐-๔๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๑๙	- ปล่อยให้มีการแสดงในทางลามกหรืออนาจารและมีสัตว์ร้ายเข้าร่วมการแสดงในสภาพที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ผู้ชม	มาตรา ๒๘/๓ จำคุกไม่เกิน ๓ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๖	- เปิดสถานบริการโดยไม่ได้รับอนุญาต หรือดำเนินกิจการสถานบริการระหว่างถูกพักใช้ใบอนุญาตหรือดำเนินกิจการสถานบริการผิดประเภทที่ระบุไว้ในใบอนุญาต	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔.๘ พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๒๓	- นายจ้างไม่ประกาศเวลาทำงานปกติให้ลูกจ้างทราบ	- ระวังโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๔	- นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลาในวันทำงานโดยไม่ได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๕	- นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานในวันหยุดโดยไม่ได้รับความยินยอมจากลูกจ้าง	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๖	- นายจ้างให้ลูกจ้างทำงานล่วงเวลา ทำงานในวันหยุดรวมทั้งทำงานล่วงเวลาในวันหยุดเกินกว่าสัปดาห์ละ ๓๖ ชั่วโมง	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๗	- ในวันที่มีการทำงาน นายจ้างไม่จัดให้ลูกจ้างมีเวลาพัก ระหว่างการทำงาน	- ระวังโทษปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๘	- นายจ้างไม่จัดให้ลูกจ้างมีวันหยุดประจำสัปดาห์	- ระวังโทษปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๓๘	- ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงทำงานตามที่กำหนดในมาตรานี้	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๓๙	- ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์ทำงานอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่กำหนดในมาตรานี้	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๓๙/๑	- ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นหญิงมีครรภ์ทำงานในระหว่างเวลา ๒๒.๐๐ นาฬิกา ถึงเวลา ๐๖.๐๐ นาฬิกา ทำงานล่วงเวลา หรือทำงานในวันหยุด	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๔๔	- จ้างเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปีเป็นลูกจ้าง	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๔๕	- ความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามกฎหมายในกรณีที่มีการจ้างเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีเป็นลูกจ้าง	- ระวังโทษปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๔๖	- ไม่จัดให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กมีเวลาพัก	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๔๗	- ให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปี ทำงานในระหว่างเวลา ๒๒.๐๐ น. ถึงเวลา ๐๖.๐๐ น. โดยไม่ได้รับอนุญาต	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๔๘	- นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีทำงานล่วงเวลาหรือในวันหยุด	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๔๙	- นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีทำงานอย่างหนึ่งอย่างใด ตามที่กำหนดในมาตรานี้	- ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๕๐	- นายจ้างให้ลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กอายุต่ำกว่า ๑๘ ปีทำงานในสถานที่ตามที่กำหนดในมาตรานี้	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๕๑ วรรค ๑	- นายจ้างเรียกรับหรือรับหลักประกันเพื่อการใดๆ จากฝ่ายลูกจ้างซึ่งเป็นเด็ก	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๕๑ วรรค ๒	หักค่าจ้างของลูกจ้าง จ่ายค่าจ้างของลูกจ้างซึ่งเป็นเด็กให้แก่บุคคลอื่น	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๕๕	ไม่จ่ายค่าตอบแทนอันเนื่องจากการจ้างงานให้แก่ลูกจ้าง ณ สถานที่ทำงานของลูกจ้างหรือจ่ายให้โดยวิธีอื่นโดยลูกจ้างไม่ยินยอม	- ระวางโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๗๐	- นายจ้างค้างจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด	- ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๗๖	- ห้ามมิให้นายจ้างหัก ค่าล่วงเวลา ค่าทำงานในวันหยุด ค่าล่วงเวลาในวันหยุด เว้นแต่เป็นการหักตามที่กำหนดในมาตรานี้	- ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๙๐	- จ่ายค่าจ้างให้ลูกจ้างน้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ	- ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

๔.๙ กฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
	- นายจ้างรับเด็กอายุต่ำกว่า ๑๖ ปีทำงานเว้นแต่เด็กนั้นอายุไม่ต่ำกว่า ๑๕ ปีและบิดาหรือมารดาหรือผู้ปกครองของเด็กนั้นทำงานอยู่ในเรือประมงนั้นด้วย หรือบิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็กนั้นให้ความยินยอมเป็นหนังสือ - นายจ้างไม่ได้จัดทำทะเบียนลูกจ้าง	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา ๑๔๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑
	- นายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างและค่าทำงานในวันหยุดให้ถูกต้องและตามกำหนดเวลา	
	- นายจ้างไม่จัดวันหยุดประจำปีให้ลูกจ้างปีหนึ่ง ไม่น้อยกว่า ๓๐ วันโดยได้รับค่าจ้าง- นายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างในวันลาป่วยเท่ากับค่าจ้างในวันทำงานตลอดระยะเวลาที่ลา	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ มาตรา ๑๔๔ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
	<p>- ในกรณีที่ลูกจ้างตกค้างอยู่ต่างประเทศเนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้าง นายจ้างไม่จ่ายเงินให้แก่ลูกจ้างไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ของค่าจ้างในส่วนที่คำนวณจ่ายตามระยะเวลาตลอดระยะเวลาที่ลูกจ้างไม่ได้ทำงาน นายจ้างไม่ได้จัดการหรือออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางกลับภูมิลำเนาของลูกจ้างในกรณี</p> <p>(๑) เรืออับปางหรือไม่อาจใช้การได้โดยสิ้นเชิง</p> <p>(๒) ลูกจ้างประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน</p> <p>(๓) นายจ้างบอกเลิกสัญญาจ้างก่อนครบกำหนดอายุสัญญาหรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขในสัญญาจ้างโดยลูกจ้างไม่ยินยอม</p> <p>- สัญญาจ้างครบกำหนดในระหว่างเวลาที่ลูกจ้างทำงานอยู่ในที่อื่นอันมิใช่สถานที่ทำสัญญาจ้าง</p>	

๔.๑๐ พระราชบัญญัติความปลอดภัย ชีวอนามัย และสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๘	- นายจ้างไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘	มาตรา ๕๓ ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๔๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๓๖ วรรค ๑	- ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของพนักงานตรวจความปลอดภัยกรณีสั่งให้หยุดการใช้เครื่องจักร อุปกรณ์ อาคารสถานที่ หรือผูกมัดประตูประตักที่อาจจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อลูกจ้างดังกล่าวทั้งหมดหรือบางส่วน	มาตรา ๖๕ ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือนหรือปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาทหรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๓๖ วรรค ๒	- ทำให้สิ่งทีพนักงานตรวจความปลอดภัยสั่งให้ระงับ การใช้ หรือผูกมัดประตูประตักไว้กลับมาใช้งานได้อีก	มาตรา ๖๖ ระวังโทษจำคุกไม่เกิน ๒ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔.๑๑ พระราชบัญญัติจัดระเบียบกิจการแพปลา พ.ศ. ๒๕๙๖

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๒๙	- ประกอบกิจการแพปลาโดยไม่ได้รับอนุญาตและไม่เสียค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย	มาตรา ๓๘ - ระวังโทษปรับไม่ต่ำกว่า ๕,๐๐๐ บาทแต่ไม่เกินกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๖ เดือนหรือทั้งปรับทั้งจำ
มาตรา ๓๒	- ไม่กรอกแบบพิมพ์ ยื่น หรือแกล้งกรอกแบบพิมพ์ไม่ครบถ้วน หรือกรอกแบบพิมพ์อันเป็นเท็จ หรือไม่ยอมให้เจ้าหน้าที่ทำการตรวจสอบหรือไม่อำนวยความสะดวกในการตรวจสอบเช่นนั้น	มาตรา ๓๘ - ระวังโทษปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท

๔.๑๒ พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๔๕๖

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๙	- ใช้เรือก่อนได้รับใบอนุญาตใช้เรือ - ใช้เรือที่ใบอนุญาตใช้เรือสิ้นอายุ - ใช้เรือผิดจากเขตหรือตำบลการเดินเรือที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต - นำเรือที่ส่งถูกยึดใบอนุญาตใช้เรือมาใช้	- ระวางโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท - นายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือเจ้าของเรือ หรือเจ้าของกิจการเดินเรือต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๕๒	- ความผิดฐานนำเอาใบอนุญาตสำหรับเรือลำอื่นออกแสดงและใช้เป็นใบอนุญาตสำหรับเรือของตน	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือนหรือปรับตั้งแต่ ๑,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๑๗๕	- ความผิดฐานใช้เรือผิดเงื่อนไขและข้อกำหนดในใบอนุญาตใช้เรือ	- ระวางโทษปรับ ๑,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๘๒	- ความผิดฐานกระทำการในเรือในตำแหน่งที่ถูข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือกำหนดโดยมิได้รับประกาศนียบัตรหรือประกาศนียบัตรสิ้นอายุ	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือนหรือปรับตั้งแต่ ๑,๐๐๐-๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๘๓	- ความผิดฐานเอาประกาศนียบัตรของคนอื่นออกอ้างหรือใช้สำหรับตนด้วยประการใด	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๒,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๘๔	- ความผิดฐานไม่เก็บประกาศนียบัตรไว้ในเรือ	- ระวางโทษปรับ ๕๐๐-๕,๐๐๐ บาท
มาตรา ๒๘๕	- ความผิดฐานทำงานในเรือโดยไม่ได้รับอนุญาต	- ระวางโทษปรับ ๕๐๐-๕,๐๐๐ บาท

๔.๑๓ พระราชบัญญัติเรือไทย พ.ศ. ๒๔๘๑

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๙	- ใช้เรือก่อนได้รับใบอนุญาตใช้เรือ - ใช้เรือที่ใบอนุญาตใช้เรือสิ้นอายุ - ใช้เรือผิดจากเขตหรือตำบลการเดินเรือที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต - นำเรือที่ส่งถูกยึดใบอนุญาตใช้เรือมาใช้	- ระวางโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท - นายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือเจ้าของเรือ หรือเจ้าของกิจการเดินเรือต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๕๒	- ความผิดฐานนำเอาใบอนุญาตสำหรับเรือลำอื่นออกแสดงและใช้เป็นใบอนุญาตสำหรับเรือของตน	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือนหรือปรับตั้งแต่ ๑,๐๐๐ - ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๑๗	- ความผิดกรณีผู้ควบคุมเรือไม่รักษาใบทะเบียนให้ใช้เป็นเอกสารประจำเรือ และไว้ในเรือ	มาตรา ๖๓ - ระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท
มาตรา ๑๘	- ความผิดกรณีไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายกำหนดในกรณีใบทะเบียนสูญหายหรือเป็นอันตรายไปด้วยประการอื่นหรือชำรุดในสาระสำคัญ	มาตรา ๖๓ - ระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๑๙	- ความผิดกรณีผู้ควบคุมเรือไม่ส่งใบทะเบียนแก่แก่นายทะเบียนเรือประจำเมืองท่าเมื่อได้ออกใบทะเบียนใหม่แทนใบเก่าแล้ว	มาตรา ๖๓ - ระวางโทษปรับไม่เกิน ๒๐๐ บาท
มาตรา ๖๔	- ความผิดกรณีผู้ควบคุมเรือมิได้มีเอกสารประจำเรือตาม มาตรา ๔๙ ในระหว่างใช้เรือ	- ระวางโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท
มาตรา ๖๗	ความผิดกรณีผู้ควบคุมเรือหรือเจ้าของเรือกระทำการใดๆ โดยเจตนาจะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจตรวจเรือเข้าใจผิดไปว่าเรือนั้นเป็นเรือต่างประเทศตามมาตรา ๕๓	- ระวางโทษปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔.๑๔ พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๔๙๐

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๒๘	- ความผิดฐานใช้เครื่องมือทำการประมงซึ่งต้องมีอาชญาบัตร โดยไม่มีอาชญาบัตร	- ระวางโทษปรับ ๓ เท่าของเงินอากร
มาตรา ๒๙	- ความผิดฐานฝ่าฝืนการทำประมง หรือมิได้เสียเงินอากรเพิ่มเติม	- ระวางโทษปรับ ๓ เท่าของเงินอากร
	- ประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เรื่อง ห้ามใช้เครื่องมือทำการประมงบางชนิดทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำประเภท สาธารณะประโยชน์ในบริเวณแม่น้ำ ลำคลอง หนอง บึง อ่างเก็บน้ำ และลำน้ำสาขาทุกแห่งทั่วราชอาณาจักร พ.ศ. ๒๕๕๔	มาตรา ๖๕ - ผู้ใดฝ่าฝืนประกาศของรัฐมนตรี หรือผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งประกาศตามความในมาตรา ๓๒ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ ๕,๐๐๐ บาทถึง ๑๐,๐๐๐ บาท หรือจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือทั้งปรับทั้งจำ

๔.๑๕ พระราชบัญญัติว่าด้วยสิทธิการประมงในเขตการประมงไทย พ.ศ. ๒๔๘๒

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๑๑	- ใช้เรือทำการประมงหรือพยายามทำการประมงในเขตการประมงไทยโดยฝ่าฝืนกฎหมาย	- ระวางโทษปรับไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๑ ทวิ	- คนต่างด้าวทำหน้าที่เป็นลูกเรือในเรือประมงในเขตประมงไทยโดยมิได้รับอนุญาตตามมาตรา ๕ ทวิ	- ระวางโทษปรับไม่เกิน ๖๐,๐๐๐ บาท

๔.๑๖ พระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตีเหล็กอัลลอยด์ พ.ศ. ๒๕๕๑

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๒๗	- ขายเครื่องตีเหล็กอัลลอยด์ในสถานที่ห้ามขาย	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๘	- ฝ่าฝืนขายเครื่องตีเหล็กอัลลอยด์ในวันหรือเวลาที่รัฐมนตรีกำหนด	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๒๙	- ฝ่าฝืนขายเครื่องตีเหล็กอัลลอยด์ให้แก่บุคคลที่อายุต่ำกว่า ๒๐ ปีบริบูรณ์	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔.๑๗ พระราชบัญญัติว่าด้วยการกระทำความผิดเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๑๔ (๔)	- นำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลใดๆ ที่มีลักษณะอันลามกและข้อมูลคอมพิวเตอร์นั้นประชาชนอาจเข้าถึงได้	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๑๔ (๕)	- เผยแพร่หรือส่งต่อข้อมูลคอมพิวเตอร์โดยรู้อยู่แล้วว่าเป็นข้อมูลคอมพิวเตอร์ที่มีลักษณะอันลามก	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๑๕	- ผู้ให้บริการผู้ใดจงใจสนับสนุน หรือยินยอมให้มีการกระทำความผิดตามมาตรา ๑๔ ในระบบคอมพิวเตอร์ที่อยู่ในคอมพิวเตอร์ของตน	- ระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี หรือปรับไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

๔.๑๘ พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๕	- ฟอกเงิน (บุคคลธรรมดา)	- ระวางโทษปรับตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ - ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๖๐	- ฟอกเงิน (นิติบุคคล)	- ระวางโทษจำคุกตั้งแต่ ๑-๑๐ ปี หรือปรับตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ - ๒๐๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ
มาตรา ๖	- ฟอกเงิน แม้กระทำนอกราชอาณาจักรให้รับโทษในอาณาจักร	
มาตรา ๗	- สนับสนุนการฟอกเงิน	- ระวางโทษปรับตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ - ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๘	- พยายามฟอกเงิน	- ระวางโทษปรับตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ - ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา	ฐานความผิด	บทกำหนดโทษ
มาตรา ๕	ฟอกเงิน (บุคคลธรรมดา)	- ระวางโทษปรับตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ - ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๙	- ร่วมกันฟอกเงินตั้งแต่สองคนขึ้นไป	- ระวางโทษปรับตั้งแต่ ๒๐๐,๐๐๐ - ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
มาตรา ๑๐ วรรค ๑	- เจ้าพนักงานของรัฐกระทำความผิดฐานฟอกเงิน	- ต้องระวางโทษเป็น ๒ เท่า
มาตรา ๑๐ วรรค ๒	- กรรมการ อนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่กระทำความผิดฐานฟอกเงิน	- ต้องระวางโทษเป็น ๓ เท่า